

இந்தநிலா எனது

கைச்சராவ ஸ்கலைஹா

ஐவநதி வெளியீடு

நீந்து நிலம் எனது

(மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள்)

கெக்கிறாவ ஸ்-லைவா

ஜீவநதி வவனியீடு

கலை அகம்

அல்வாய்

2011

INDHA NILAM ENADHU

(Translated Poems)

Kekirawa Sulaiha

132, David Mawatha,

Kekirawa

Mobile :- 0724494485

Email :- keksulaiha@gmail.com

First Edition :- 2011 November

ISBN :- 978-955-53263-1-5

Pages :- vi+79

Cover & Layout :- K.Bharaneetharan

Published by :- Jeevanathy, Kalaiaham, Alvai

Price :- 220.00

இந்த நல்ல எனது

(மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள்)

கெகிறாவ ஸ்ரீமா

132, டெவிட் மாவத்தை.

கெகிறாவ

ஸ்ரீமாலைபேசி :- 0724494485

மின்னஞ்சல் :- keksulaiha@gmail.com

முதற்பதில்லை :- 2011 கார்த்திகை

நக்கங்கள் :- vi+79

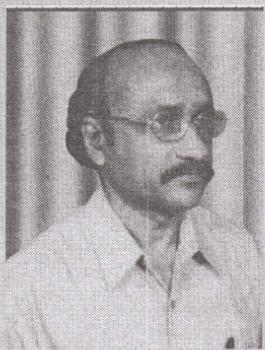
எட்டை வடிவதையிடும்

தளக்கோஸமும் :- க. பரதீரான்

வெளியீடு :- ஜீவநதி, கலை அகம், அல்வாய்

விலை :- 220.00

சமரிப்பணம்

அண்மையில் பழக்னாலும்
எம்/முடன் ஆழமாக
இணைந்துவிட்ட
தீரு.தீக்குவல்லை கமால்
அவர்கட்டு

உள்ளடக்கம்

பதிப்புரை
முன்னுரை

வெடிக்கையும் வினாநாற்றும்

- சு வளர்ச்சி
- சு முகவரி மாற்றம்
- சு என்னோடு நானே உரையாடுகிறேன்
- சு நேருக்கு நேராய்
- சு ரயில் வண்டி
- சு இலைகள் என்ன சொல்லின?
- சு சின்ன மழைத்துளிகள்
- சு எல்லாச் சமுத்திரங்களும்...
- சு நானோர் அப்பிளானால்
- சு மாறுபட்டதோரு உலகு

O. Enoch
Anonymous
Eve Merriam
Anonymous
Anonymous
Anonymous
Anonymous
J.E. Browne
Anonymous
Anonymous
Anonymous
Anonymous

அழகும் ஆற்ப்பறிப்பும்

- சு பூவினது பாடல்
- சு மழையினது பாடல்
- சு மாலைப்பொழுதை நோக்கிய...
- சு இந்த நிலம் எனது
- சு Ben Cruachan மலை மீதில்...
- சு நகர்புறக்குழந்தை
- சு நாட்டுப்புறக்குழந்தை
- சு நீல நட்சத்திரங்களும், பொன்னும்
- சு ஒசைப்பாமல் வந்தேகிற்று இரவு
- சு அந்தப் போட்டியாளர்கள்
- சு சூரியனும், சந்திரனும்
- சு எரிபொருள் ஊற்றி
- சு பனி சிந்தும் மாலையில்...

Khalil Gibran
Khalil Gibran
Melville Cane
Jesse Stuart
Everest Lewin
Irene Thompson
Irene Thompson
James Stephens
James Stephens
James Stephens
Charlotte Druitt Cole
Marcie Hans
Robert Frost

ஊழிவும் கணவும்

- சு நீ எதுவாயிருக்கிறாயோ...
- சு சண்டை

Carl Sandburg
Eleanor Farjeon

- சு என்னால் உடைவிற்கு...
- சு கனவுக் கவிதை
- சு பறத்தல்
- சு வீணாகிப்போனதோரு நாள்
- சு விழித்திருத்தல்
- சு பிரார்த்தனை

Emily Dickinson
Roger McGough
B.P. Young
Frances Cornford
John Drinkwater
Kabir(India)

நாதலும் தவிப்பும்

- சு முன்று தொகுதிகள்
- சு முன்கதை
- சு தொடக்கங்கள்
- சு கடற்கன்னி
- சு நட்பு
- சு நீ தன்னந்தனியே இருந்தால்...
- சு இனிமையான இதயமென்று...
- சு இயலாமை
- சு அழைப்புமணி அடிக்கையில்
- சு கிருஷ்ணா
- சு இனிமையான நேஸமே...

Anne Ranasinghe
Lita Samad
Lita Samad
Susan Dantree
Emma Guest
Anonymous
Anonymous
Noorul Habib Nisar
Noorul Habib Nisar
Kamala Das
John Donne

பொருும் பிறிவும்

- சு நங்கு மரம்
- சு பழங்கவிதை

William Blake
Arthur Waley

ஸ்ரணமும் தனிமையின் வலியும்

- சு பொறி
- சு காலையுணவு
- சு ஒரு வேண்டுகோள்
- சு பெண்களின் தொடர்வன்டிகள்
- சு ஒரு தாசியின் மகள் தனக்குள்...
- சு தனிமையில் வெருளி
- சு அதற்குப்பிறகு

James Stephens
P.H.Kilby
Kamala Das
Kamala Das
G.S.Amur
James Kirkup
Bishnu Mohapatra

ஜீவந்தியின் பதிப்புரை

ஜீவந்தியின் 14வது வெளியீடாக கெகிறாவ ஸ்லைஹாவின் “இந்த நிலம் எனது” மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் தொகுப்பு வெளிவருகின்றது. இதுவே ஜீவந்தியின் வெளியீடாக வரும் முதலாவது மொழிபெயர்ப்பு நூலாகும். ஏற்கனவே “பட்டுப் பூச்சியின் பின்னுகை போலும்” என்னும் மொழி பெயர்ப்பு கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டு சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசு மற்றும் மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் தமிழியல் விருது பெற்றவரான கெகிறாவ ஸ்லைஹாவின் இத் தொகுப்பை ஜீவந்தி வெளியீடாக வெளியிடுவதையிட்டு ஜீவந்திக் குடும்பம் பெரும் மகிழ்ச்சியடை கின்றது. ஈழத்தின் தலைசிறந்த பெண் மொழிபெயர்ப்பாளரான கெகிறாவ ஸ்லைஹாவின் இன்னும் பல நூல்கள் வெளிவர வேண்டும் என அவரை வாழ்த்துகின்றோம்.

க.பரணீதரன்
பிரதம ஆசிரியர்
ஜீவந்தி

கலை அகம்
அல்வாய்
2011.11.17

முன்னுரை

தேடலின் கணங்கள் படர்கின்றன. தவிர்க்க முடியாமல் மறுபடியும் மலர்கின்றது எனது கவிதைப் பூந்தோப்பு. நிஜத்தில் சொல்வதானால், இந்தப் பூமி நமக்கருளியிருக்கும் பரிசுப் பொட்டலங்கள் ஒன்றிரண்டல்ல. கவிதையை ரசிக்கின்ற மனசு, கவிதைக்கும் அப்பால் நமக்கு வாய்த்த அழகிய பரிசு. அயர்வற்று, ஆன்மா துவண்டு விழுகையில் எனக்கு ஆறுதலாயும் வழித் துணையாகவும் வந்தவை இக்கவிதைகள். இவை உலகம் எனும் பரந்த அகத்தே எனைத் தேடும் முயற்சி. கடலோடு கலக்கும் நதியே போவும், கவிதையோடு கலக்கும் என் தருணங்கள் வெகு கம்பீரமானவை. ஆதவினால், எனது பட்டம் பறக்கின்றது. பலமாக வீச்கி காற்றில் நூலறுந்து விடக் கூடாது என்பதில் பிரக்கும் கவனவுணர்ச்சியால் அவ்வப்போது அதன் வேகம் குறைந்தாலும், என் பட்டம் வெகு உயரே அழகாகப் பறக்கின்றது.

என் இலக்கிய வளர்ச்சி மீது அக்கறை கொண்டு பலர், மொழி பயிற்சிப்பன்றி என் சுய படைப்புகள் ஏதேனும் வெளிவரவேண்டும் என அவாவற்று, விளாத்தொடுத்து வருகின்றனர் நீண்ட காலமாக. அப்படியோர் படைப்பு பற்றிய வாஞ்சை என் கனவுப்புலத்திலும் இல்லாமலில்லை.

இருவகையில், தனிமனித உணர்வுகள் எல்லோருக்கும் பொது. சுதந்திரத்தின் மீதான தீவிர வேட்கை, எதிலும் உண்மையைத் தேடல், இயற்கையின் அழகில் தரிசிக்கும் உயிருள்ள நம்பிக்கை, தாய்மையினது மென்னுணர்ச்சி, கரையற்ற காதலின் வாஞ்சை, கனவுகளின் சுகந்தம், கண்ணீர் குலைத்த வாழ்வின் அமைதி, விடியலை வேண்டும் பிரார்த்திப்புகள், மரணத்தின் எவரும் மறுக்க முடியா ஆற்றல், மனித வாழ்வை வாட்டும் பினிகள் இன்ன பிறவெல்லாம் மொழிவேறாயினும் நமக்குப் போலவேதான் மற்றவர்க்கும் என்பதனை, இந்தக் கவிதைகளைப் படித்துணர்ந்து தெரிந்து கொண்டுள்ளேன். மன ஆழத்தே எழுதியவர் அனுபவித்த உணர்வை வாசிக்க வாசிக்க, அவர் மீதான மதிப்பும், மரியாதையும் பல்கிப் பெருகி, அவை நெஞ்சில் ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்க, அவர்தம் எழுத்துக்கு கெளரவும் கொடுக்க விரும்பினேன் ஆதலால், மூன்றாவது தொகுதியாகவும் என் மொழிபெயர்ப்புப் படைப்பே வெளியாகின்றது.

ஆங்கிலத்தையே அதிகம் படிக்கிறேன் என்று கர்வக் கிரீடம் சூடித் தற்செருக்கு காட்டுகிறேன் என்பதெல்லாம் இல்லை சத்தியமாக. தமிழ் மீதான

எனது அக்கறை, தமிழிலக்கியத்தில் முழுமனதோடு நானனுபவிக்கும் திருப்தி எல்லாமும் தமிழ்மொழி பேசும் மக்கள் இதுவரை கண்டுகொள்ளாத, கேட்டுணராத புதிய பல விடயங்களை, அல்லது அவர்கள் கண்டும், கேட்டும் உணர்ந்தவற்றை வேறு ஒரு கோணத்தில் கூறும் இக்கவிதைகளைத் தமிழுக்குத் சேர்த்துவிடும் எனது ஆசையை எனக்குள் தீயாகக் கண்று ஏரியச் செய்கின்றது. ஒருவகையில், என்னையேதான் இக்கவிதைகள் மூலமாக வெளிப்படுத்திக் கொண்டுள்ளேன். என்னைச் செயலாற்றத் தூண்டும் விருப்பம் ஒன்றாக மொழிபெயர்ப்புத்துறை எப்போதும் இருந்து வந்திருக்கிறது. நானே சிந்திக்கிற விதமாய், அல்லது நான் ரசிக்கின்ற விதமாய் ஒன்றை இன்னொருவர் சொல்லக் கேட்கையில், ஆங்கு மறுபடி மறுபடி நான் பிறப்பதாக உணர்கிறேன்.

வளர்ச்சி என்கிற பெயரில் உலக நாடுகள் பூமித்தாயின் உடலையும், ஆன்மாவையும் குத்திக் குதறி, பக்கமையுணர்வையும், தீயாமுக்கத்தையும், அருவருப்பையும் உருவாக்குவதில் போட்டா போட்டி போடுகின்றன. இந்த மனக்கசப்பிலிருந்தும், இந்த இக்கட்டிலிருந்தும் மனுக்குலத்தை விடுவிக்கும் ஒரு ஆயதமாக - ஒரு கலாசார சங்கமத்தை ஏற்படுத்தும் பாலமாக - மொழிபெயர்ப்புத்துறை செயற்படலாம் என்பதால், நான் எப்போதும் யாசிக்கும் நீடித்த தோழமை கருதி, வேறு மொழியில் வேறொருவர் சிந்தித்ததை தமிழாற்றுக்குள் கலந்து, இந்த நீரோட்டத்துக்கு என்னால் இயன்றளவில் புது வண்ணம் கொடுத்துப் பங்களிப்புச் செய்யவும் நாடினேன். மட்டுமன்றி, கல்வியில் மிகவும் பின்தங்கிய ஏழ்மை குடியிருக்கும் ஒரு பிரதேசத்தில் ஒரு பள்ளித்தலைமையாசிரியையாகப் பணிபுரிவதில் இருக்கும் காரியச் சுமையையும், அப்பொறுப்புகள் தந்த சமீபகால இதயத்துச் சுமையையும் ஏற்றி வரும் எனது ஓடம் தங்கி இளைப்பாறும் துறையாக மொழிபெயர்ப்பு எனக்கு மிகுந்த ஆறுதல் அளிப்பது; அன்பும், அழகும் தொட்டுவிட முடிந்த தொலைவில் இருப்பதாக நம்பிக்கையூடுவது.

என் முற்கால வாழ்க்கையும், அதில் ஏற்பட்ட நட்புகளும், தொடர்புகளும் என் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியத்துக்கான பாதையை எனையறியாமலேயே நிர்ணயித்திருக்க வேண்டும் என நான் கருதுகிறேன். அந்தவகையில், நமதூர்ப் பள்ளிக்கூடமான கெகிறாவ மூஸ்லிம் மஹா வித்தியாலயத்தில் என்னோடு சுக ஆசிரியராகவும், என் ஆங்கிலப் பயிற்சிக்கான பயிற்சி வழிகாட்டியாகவும் பணியாற்றிய கல்முனை மஹ்முத் மகளிர்க் கல்லூரியின் முன்னாள் ஆங்கில ஆசிரியர் திரு. எம்.ஜ. மொஹமட் யாஃபியி அவர்கள் எப்போதும் என்னால் நன்றியோடு நினைவுகூறப்பட வேண்டியவர் ஆவார். மற்றும் வழுமைபோல என்னை இத்துறையின்பால் ஊக்குவிக்கிற திரு. மேமன்கவி, எனது வளர்ச்சி பற்றி எப்போதும் அக்கறையோடு கவனம் செலுத்துகின்ற திரு. பெடாமினிக் ஜீவா

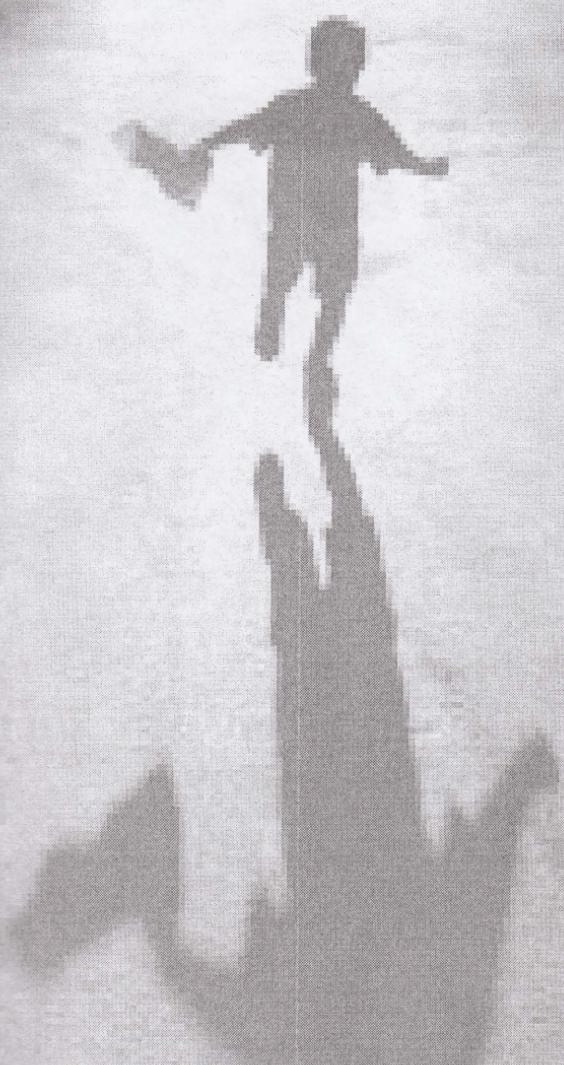
அவர்கள், மற்றும் சகோதரி ஸஹானா, என் இலக்கிய வெற்றிகளிலும், என் தொழில்சார் அடைவுகளிலும் என்னை எப்போதும் வழிநடத்துகின்ற மரியாதைக்குரிய திரு.திக்குவல்லை கமால் அவர்கள், ஆசிரியத் தந்தையும் சிலவேளை என் தாடுமான திரு. அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்கள், என் மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரை நூலை மிகப்புகழ்ந்து, “இதுபோல பல நூல்களை நீ உருவாக்க வேண்டும்” என்று என்னை தொலைபேசியில் பேசும்போதெல்லாம் ஊக்குவித்த உன்னத எழுத்தாளர் திரு.ஜெயகாந்தன் அவர்கள் மற்றும் திருமதி. ஜெயஜனனி ஜெயகாந்தன் அவர்கள், இந்த நூலை நான் என்னிய வண்ணமே உருவாக்கியித்த எனதருமைச் சகோதரன் “ஜீவந்தி” கலாமனி பரணீதரன், மற்றும் தலைநகரில் இருந்து இந்நாலுக்குத் தேவையான உதவிகளை எல்லாம் சிரமம் பாராது செய்து தந்த “விடிவெள்ளி” நஜிமுதீன் அவர்கள், என் மொழி பெயர்ப்புக் கட்டுரை நூல் வெளிவந்ததுமே என்னோடு தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு அந்நூல் பற்றிய தனது தெளிவான கருத்துகளை எடுத்துரைத்து. திருத்தங்களையும் அழகுற சுட்டிக்காட்டிய பழும்பெரும் கவிஞர் திரு.மு.பொன்னம்பலம் அவர்கள், படங்கள் மற்றும் தவல்களைப் பெற வழமைபோல எனக்கு உதவிகளைச் செய்து தந்த எனதன்பு மாணவி திருமதி. பஸ்மிலா ரில்லான் அனைவரையும் இதயம் கணிய நினைவு கூர்கிறேன்.

ஒரு வித்தியாசம் கருதி இந்த நூலை நான் சில அத்தியாயங்களாகப் பிரித்துள்ளேன். மனித வாழ்வின் சிறுபராயம் தொடங்கி மரணம் வரைக்கும் அனுபவிக்கின்ற மெல்லிய உணர்வுகளை நான் இவ்வத்தியாயங்களுக்குள் உள்ளடக்கிக் காட்டியிருக்கிறேன். மிகுந்த பயப்புதியடிடலும், அக்கறையோடும் இதனை உங்கள் பார்வைக்குத் தந்து விடைபெறுகிறேன். வரட்டுமா?

பிரியங்கங்டன்
கெகிறாவ ஸ்ரைவஹா
17.10.2011

வேடுக்கையும் வினோதமும்

வளர்ச்சி

O.Enoch

எலிசபெத் ஆன் வளர்கிறாள் உயரமாக.
தனது உயரத்தை அவள் அளக்கிறாள்
தோட்டத்துச் சுவரினிலே.
சென்ற வாரம் அவள்
ரோஜாச் செடியினது அளவை அடைந்திருந்தாள்.
இப்போதோ
இரு செங்கல்கள் அளவு உயர்ந்திருப்பதாய்
அவள் சொல்கிறாள்.
என்றாலும்,
வியப்பாய் இருக்கிறது சொல்லுவதற்கு.
அவள் ஆடைகள் எல்லாமும்
உயருவதற்கு பதிலாய்க்
குட்டையாகியே வளர்கிறது.

முகவரி மாற்றம்

Anonymous யாரோ

அங்கே ஒருநாள்
வங்காளச் சிறுமியொருத்தி
வினோத உடைப்போட்டியாம்,
பங்குபற்ற அழைக்கப்பட்டாள்.
சொல்லிக் கொண்டாள் மெல்ல,
“விசக்கோத்தாய் நான் மாறி
வினோதம் பூணுவேன்.”

நாயொன்று மண்டபத்துள்
மெல்ல நுழைந்தே
உண்டு சுவைத்துப் போயிற்று அவளை.

என்னோடு நானே உரையாடுகிறேன்

Eve Merriam

கண்ணாடியில் தெரியும் இந்த முகம்
முறைத்துப் பார்த்தே கோரியது என்னை
நீ யாரென்று, பின்னாளில்
நீ எங்கனம் ஆக விருப்பமுள்ளதென்று.
சூடவே சொல்லிச் சொல்லி வதைத்தது என்னை,
உனக்கே சூடத் தெரியாதே எனக்கூறி.
பல்யமாய் ஓப்புக் கொண்டேன்,
நான் இன்னும் சின்னவளே
என் நாக்கை வெளி நீட்டுகிறேன் பிதுக்கியபடி�....!

நேருக்கு நேராய்

யாரோ

உலகம் பூராவும் சுற்றியலைந்து
மற்றவிடமொம் வாழும் சிறுவர் சிறுமியரைக்
கண்டுவரவும், கூடவே அவர்கள் எனக் காணவும்
வாய்ப்பொன்று வேண்டும் எந்தனுக்கு.

நேருக்கு நேராய் அவர்களைக் கண்டளாவியே
அவர்கள்தம் பெயர்களறிதல் வேண்டும்.
இன்னும் அவர்களருகே அமர்ந்து பேசி,
அவர்கள் விளையாட்டை நானும் விளையாடுதல் வேண்டும்.

அவர்கள் இல்லத்தே அவர்கள்தம்
கடும்பத்தாரோடு
சகலமும் பகிர்தல் எனக்கு
வேண்டும்.

அவர்கள் உண்ணும் உணவுண்ணல்
எனக்கு வேண்டும்.

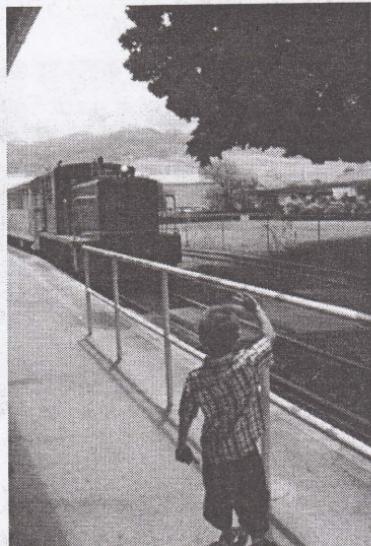
அவர்கள் அனியும் ஆடைகள் அனிதலும் வேண்டும் எனக்கு.
என் பயணம் முடிவுறு முன்னம் அவர்களை நன்கறிய வேண்டும்.
நன்கறியப்படும் ஒருவரே நல்ல நன்பராம் நீரறிவீர்.
ஆதலினால், உலகம் பூராவும் சுற்றியலைந்து
மற்றவிடமொம் வாழும் சிறுவர் சிறுமியரைக்
கண்டுவரவும், கூடவே அவர்கள் எனக் காணவும்
வாய்ப்பொன்று வேண்டும் எந்தனுக்கு.

ரயில் வண்டி

யாரோ

எது சிறந்தது நானறியேன்
ரயில் வண்டியில் பயணிப்பதா அன்றி,
செல்லும் மனிதர்களை வெளியில்
நின்று அவதானிப்பதா?
எது சிறந்தது உள்ளேயிருப்பதா
இருந்தபடியே கையசைப்பதா?
அன்றி, வெளியே இருப்பதா
ரயில்பாதையில் விரைந்தே செல்லும்
ரயில் வண்டியை அவதானித்தபடி
வெளியிலிருந்து போவோர்க்குக்
கையசைப்பதா?
எது நன்று எனக்குத் தெரியும்.
நாம் போகும் பொழுதுகள் தவிர
போவதை அவதானிப்பதே.

இலைகள் என்ன சொல்லின?

யாரோ

இலைகள் சொல்லின,

“இது வசந்தகாலம் ஒவ்வோர் மரத்திலும்
பரந்து விரிந்து நாமிருப்போம்.”

இலைகள் சொல்லின,

“இது கோடைக்காலம்.
ஒவ்வோர் பறவையும் கூடு கட்டும்.

அவை ஓய்வு கொள்ள நாம் நிழலளிப்போம்.”

இலைகள் சொல்லின,

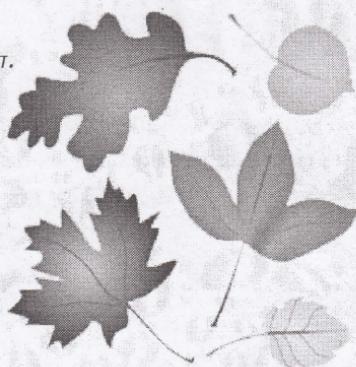
“இது இலையுதிர்காலம்.
சிவப்பாய், பொன்னிறத்தாய், மஞ்சளாய்
நாம் குதாகலித்திருப்போம்.”

இலைகள் சொல்லின,

“இது குளிர்காலம். நாம் களைப்பறுவோம்.”

ஆதலினால் அவை

மரத்தடியே வீழ்ந்து உறங்கிக் கிடந்தன.

சின்ன மழைத்துள்கள்

J.E.Browne

ஓ! எங்கிருந்து வருகிறாய் சின்ன மழைத்துளியே,
சட்டச் சடசடவெனவே சாளரத்துச் சட்டங்கள் வழியே...?
அவர்கள் என்னை நடக்க விடுவதாய் இல்லை.
விளையாட அனுமதித்தபாடும் இல்லை.
முன் வாசல் புறத்தே கூட செல்லுதற்கு அனுமதியில்லை
எந்தனுக்கு அனுமதியில்லை.

என் விளையாட்டுப் பண்டங்களை எடுத்து
ஓதுக்கி வைத்துவிட்டார்கள் அவர்கள்.
நான் அவற்றை உடைத்தேனாம்.
என் பந்தும் கூட அவர்கள் வசம்.
அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.
நான் சுட்டியாம்; விஷமம் செய்கிறேனாம்.
எனக்குச் செய்தற்கு வேறேதுமில்லை.
யன்னல்வழி உட்கார்ந்தின்கே
உன்னோடு விளையாடிட அவாவுகிறேன் நான்.

எல்லாச் சமுத்திரங்களும், கடலகளும்

யாரோ

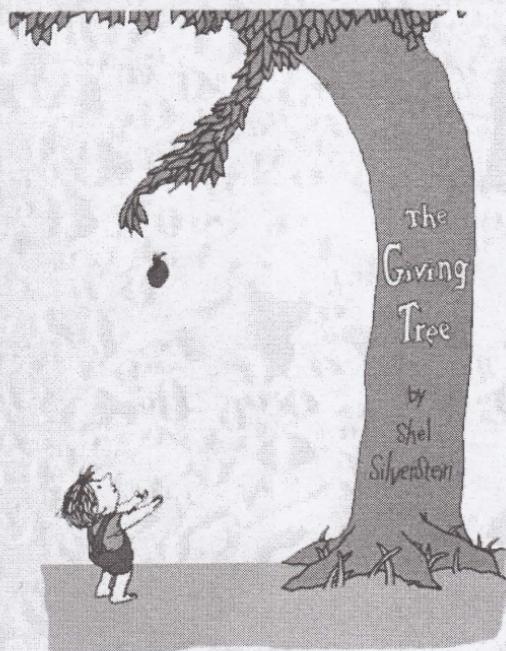
எல்லாச் சமுத்திரங்களும் ஓன்றானால்
எத்தனைப் பெருங் கடலாகிடும் அது?
எல்லா மரங்களும் ஓன்றானால்
எத்தனைப் பெரு மரமாகிடும் அது?
எல்லாக் கோடரிகளும் ஓன்றானால்
எத்தனைப் பெருங் கோடரியாகிடும் அது?
எல்லா மனிதர்களும் ஓன்றானால்
எத்தனைப் பெரு மனுவனாயிருப்பான் அவன்?
அப்பெரு மனுவனானவன்
அப்பெருங் கோடரியெடுத்து
அப்பெரு மரத்தை வெட்டியே
அப்பெரு சமுத்திரத்தேயிட்டால்
எத்தனைப் பெரு சப்தமாகிடும் அது...?

நானோர் அப்பிளானால்

யாரோ

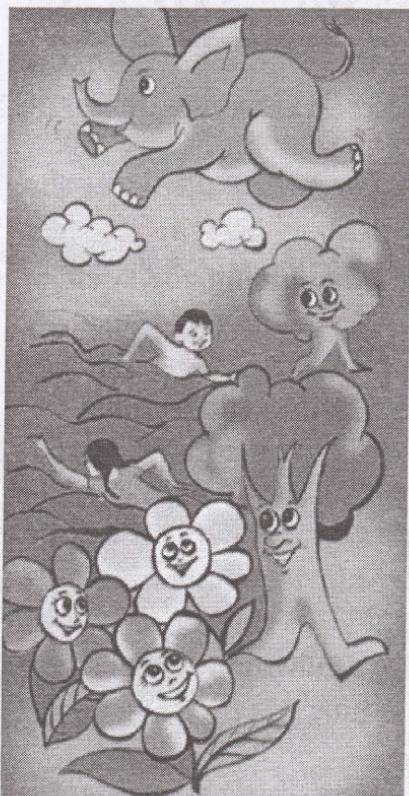
நானோர் அப்பிளானால்
என்போலும் ஒரு நல்ல பையனின்
மடியில் போய் வீழ்ந்து விடுவேன்.
எவர்க்கும் மகிழ்ச்சி தராமல்
இங்கேயே தங்கிக் கிடக்க மாட்டேன்.
உடனடியாய் அவனிடத்தே வீழ்ந்து
“எனை உண் சிறுவனே” என்று கூவிடுவேன்.

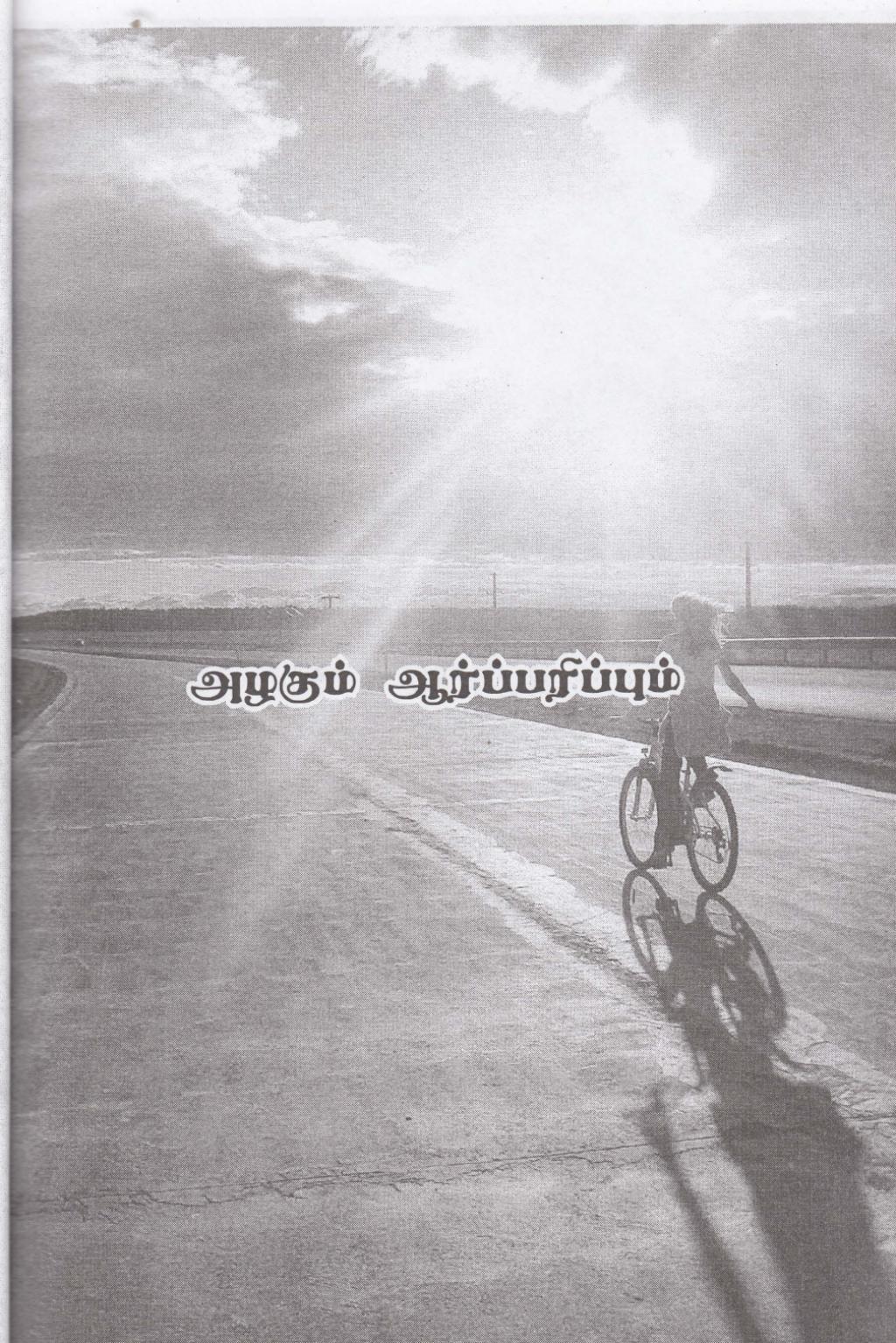

மாறுப்பொரு உலகு

யாரோ

சிறார்கள் எல்லோரும்
தடாகங்களில்
நீந்தியபடியிருக்க
மீன்கள் பள்ளிக்குச்
சென்றால் எப்படியிருக்கும்
உலகு!
மரங்கள் நடக்கவும்
பகிரவும் தொடங்கினால்,
மலர்கள் பாடவும் ஆடவும்
முடிந்தால் எப்படியிருக்கும்
உலகு!
யானைக்குப் பறத்தல்
சாத்தியமானால் ஏத்தனை
வேடிக்கையாயிருக்கும்
உலகு!

அழகும் ஆர்மூற்பும்

1990

பூண்டு பாடல்

Khalil Gibran

காதலரின் பரிசு நான்;
கல்யாணக் கொண்டாட்டங்களில் பந்தலும் நான்.
இறந்தோர்க்கு வாழ்வோர் வழங்கிடும்
இறுதியான பரிசும் நான்.

சந்தோசத்தின் ஒரு பகுதியாவேன்; போலவே,
துயரத்தினதும் மறுபகுதியாவேன். எனினும்,
ஒளியை மட்டுமே அவதானித்திடக் கருதி
மேல்நோக்கிப் பார்ப்பேன் நான்;
என் நிழல் பார்த்திடக் கருதி கூட
கீழே குனியும் வழமையில்லை.
மனிதன் என் வசம் கற்றிடத்தகு
பாடமும் இதுவாகிடுமே...!

Khalil Gibran

கலீல் ஜிப்ரான் ஜனவரி 6, 1883 இல் பெப்னானில் பிறந்து தன் 48 ஆம் வயதில் அமெரிக்காவில் நியுயோர்க் நகரில் இறந்த அறபுக் கிறிஸ்தவர் ஆவர். கவிஞர், சிற்பி, ஓவியர் எழுத்தாளர், தத்துவஞானி என பலதுறை திறமையாளர், “தீர்க்கதறிசி” மிகப்புகழ் பெற்ற அவரது காவியம் ஆகும்.

ஊழல் குற்றச்சாட்டில் தந்தை சிறையடைக்கப்பட, தாயாருடன் அமெரிக்கா சென்றார்.

கல்தானாவும்
சகோதரன். தன் 14 ஆம்
கசநோயால் இறக்க,
நோயால் சகோதரனும்
பற்றநோயால் தாயாரும்
ஜிப்ரானும் தையல்
வரவேண்டியதாயிற்று. ஒரு
எலிசபெத் என்பாருடன்

மரியானாவும்,
சகோதரிகள். பூத்ரோஸ்
வயதில் கல்தானா
அடுத்த ஆண்டே அதே
இறந்துவிட, தொடர்ந்து
மரணிக்க, மரியானாவும்,
தொழிலில் ஈடுபட்டு
கண்காட்சியில் மேரி
ஏற்பட்ட நட்பு,

கல்விக்காக இரு வருடங்கள் பாரிஸ் சென்றபோது யூசுப் என்பாருடன் ஏற்பட்ட நட்பு எல்லாமும் அவரது இலக்கியத்துக்கான ஈடுபாட்டை அதிகரிக்கச் செய்ய உதவிற்று. அவரது புகழ்பெற்ற “முறிந்த சிறகுகள்” முதல் பிரதியை எகிப்துவில் வாழ்ந்த மேஜியாதே என்கிற தன் காதலிக்கே அனுப்பி வைத்தாராம். “நாடு உனக்கென்ன செய்தது என்று கேளாதே, நாட்டுக்கு நீ என்ன செய்தாய் என்று கேள்” என்பது ஜோன் கென்னடியின் வாசகங்கள் என்றே தெரிந்து வத்திருக்கிறோம். ஆனால், அதற்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஜிப்ரான் எழுதிய வாசகங்களே அவை. “கண்ணீரால் கழுவப்பட்ட காதலே சிரஞ்சவியாக எப்போதும் ஜீவிக்கிறது” என்பார் கலீல் ஜிப்ரான். அவரது தீர்க்கதறிசி, “இதயத்தின் ரகசியம்”, “கண்ணீரும் சிரிப்பும்” அனைத்தும் அழியாப் புகழ் வாய்ந்த காவியங்களாகும்.

மழுஷினது பாடல்

Khalil Gibran(Lebanan)

சமுத்திரத்தினது இன்பப் பெருமுச்ச நான்;
வயல்வெளிகளினது சிரிப்பொலி நான்;
சவர்க்கப்பூமியினது கண்ணீர்த்துளிகள் நான்;
ஆதவினால் காதலுடன்
ஸர்பின் ஆழ் சமுத்திரத்தே வெளிப்படும்
பெருமுச்சாய்,
ஆத்மாவின் வண்ணம் பூத்த வயல்வெளிகளிலிருந்து
வெளிப்படும் சிரிப்பொலியாய்,
ஞாபகங்களின் முடிவற்ற சவர்க்கப்பூமியிலிருந்து
கொட்டுகின்ற கண்ணீர்த்துளிகளாய் நான்!!!

மாலைப்பொழுதை நோக்கிய பனியின் தூறல்

Melville Cane

தீட்டரென்று வானம் சாம்பல் பூசிக் கொண்டது;
கசப்பாய்க் குளிரோடு உறைந்தே கிடந்த அந்நாள்
மெல்ல வளர்ந்தது மென்மையாயும், அமைதியோடும்.
கண்ணுக்குப் புலராதிருக்கும் சில பூக்கும் மரங்களிலிருந்து
ஆயிரமாயிரம் இதழ்கள் கழன்றேயடித்து வீழ்ந்தன
வென்மையாய்க் குளிர்மையாய்
வீழும் இரவுக்குள் துளிகளை.

இந்த நிலம் எனது

Jesse Stuart

எந்தக் கண்களும் பார்ப்பதற்கு
எனது நிலம் அழகுருவானது.
இப்போது பாருங்கள் என் தொழுர்களே,
கிழக்கிணையும், மேற்கிணையும் பாருங்கள்!
தொலைவில் மேற்கே தெரியும்

ஹா நிறத்துக் குன்றுகளை,
ஊசி மரங்களும், கருங்காலி மரங்களும்
வரிசையில் நிற்கும் மலைகளை,
கூடவே, கிழக்கே வளஞ்செறி பள்ளத்தாக்கை!
இந்த நிலம் எனது,
அதுபற்றிப் பாடிடுவேன் உங்களிடத்தே.
வெண்மையும், நீலமும் பூத்த வானங்களினிடேயே
எனது நிலம் விரிந்து கிடக்கிறது.

Ben Cruachan மலை மீதில்...

Everest Lewin

மலைப்பிரதேசங்களின் மெளனங்களை
பள்ளத்தாக்குகள் ஒருபோதும் அறியாது.
அதன் மார்பு மீதில் நாளெனாரு சன்டெலியாவேன்.
அதன் கூடு மீதில் நாளெனாரு பறவையாவேன்.
அதன் உச்சி மீதில் நாளெனாரு கல்லாவேன்.
ரொம்பவும் அடியிலே,
மேற்குக் கடல்கள் மீதில் மேற்குத் தீவுகள்
மலர்க்கோவைகள் போல மிதக்கின்றன.
மேலே மிதக்கும் ராஜாளி நானாவேன்.
வானத்து மீதில் முகிலும் நானாவேன்.
மலையினது உச்சியும் நானேயாவேன்.
என் முழங்கால்களாருகே
இரவினது வளையத்தை ஏந்தியபடி வரும்
மெதுவான மணித்தியாலங்களை
அவதானித்தபடியிருக்கிறேன் நான் கூடவே...

குறிப்பு :- Ben Cruachan என்பது ஸ்கோட்லாந்தீலுள்ள ஒரு மலையாகும்.

நகர்புறக்குழந்தை

Irene Thompson

நகர்புறத் தெருவென்றில் வாசம் செய்கிறேன் நான்;
வாகனங்களாலும், கால்களாலும் நெரிசல் பட்டிருக்கும் அது.
பேருந்துகளும், மோட்டார்களும் கூடவே இரயில்களும்
நிரம்பிக் கிடக்கும் ஆங்கே.
புல்வெளிகளும், ஆட்டுக்குட்டிகளும் அங்கிருக்க
அவாவுகிறேன் நான்.

இல்லங்கள் கச்சிதமாய் வரிசையில்
உள்ளடங்கியிருக்க,
போகுமிடமெலாம் புகைமண்டலமும்,
கேட்குமிரைச்சலும்
பிடிக்கவில்லை எந்தனுக்கு.
எனதருகாமையில் தோப்புகள் இருக்க
மாட்டாதாவென
அவாவுகிறேன் நான்.

என்றாலும் நான் நேலிக்கும் ஓரம்சம்
தொலைவில் நீண்டு கிடக்கும்
இந்த நெடுவானம் ஒன்றே இங்கே.
நீலக்குவியலுள் நிறைய அறைகள் உள்ளன,
முகில்களின் இல்லங்காணலுக்கும்,
கூடவே எனக்குமாய்...!

நாட்டுப்புறக்குழந்தை

Irene Thompson

ஓரு தோப்பினதருகே நான் வசிப்பிடங்கொள்ளும்
இல்லம் அமைந்திருக்கிறது.

இந்த ஒற்றையடிப்பாதைகள் ரொம்பவும் அமைதி காக்கின்றன.
ஓ, அன்பர்களே! யாரேனும் எனதருகாமையில்
வசித்திட வேண்டுமென ஏங்குசிறேன் நான்.

என்னோடு விளையாடக் கூட எவருமில்லை.
மரங்களோ மிக உயர்த்தில்.
அவை நீளமாய் வளர்ந்து கிடக்கின்றன.
மணித்தியாலங்களாவில் தன்னந்தனியே
கிடந்தபடியிருக்க வேண்டும் நான்.

பூக்களுக்கும், பட்சிகளுக்கும் அப்படியிருக்காது போலும்.
நகரத்தில் என் வசிப்பிடம் அமைய அவாவுகிறேன் நான்.
இராக்களிலே அற்புதமாய் பேரொளி சிந்தும் தெருக்களில்
ஒடிடும் பல நிறத்து இரயில்களை இரசித்தபடி....!

நீல நட்சத்திரவிகளும், பொன்னும்

James Stephens

மின் இரயில்களுக்கும், மோட்டார் கார்களுக்குமிடையே
நடந்து கொண்டிருந்தேன்.

மேலே ஆகாயம் காண நேர்ந்தது சடுதியாய் நான்.

பார்த்தேன் அதுவோ நட்சத்திரங்களால் நிரம்பியிருந்தது.

எத்தனை அற்புத நட்சத்திர விதைத்தல்!

ஒரு வெற்றிடம் அதில் தேடி ஊசி ஒன்றை போடுதல் என்பது கூட
என்ன முயன்றும் மனிதனால் இயலாத காரியம்.

சில சீற்றும் கொண்டு பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன;

சில பெரிதாய், சில சிறிதாய்;

எல்லாமும் பார்த்திட அழகுறவே காட்சி
தந்தன.

நீல நட்சத்திரங்களும், பொன்னும்!

சாம்பல் பூத்த வானம்!

காற்றோ இடையில் பஞ்ச போர்த்திய தடையென!

என் கண்களை அப்பால் நகர்த்திட முடியவில்லை எந்தனுக்கு!

ஆங்கிருந்தபடி யான் என் துதிப்பாடலைப் பாடினேன்

மிகுந்த சங்கடத்தோடு!

ஏனானில் நானோ ஓர்

சீருந்துக்கும், தொடருந்துக்குமிடையே நின்றிருந்தேன்!

ஒசைப்படாமல் வந்தேக்கிற இரவு

James Stephens

இரவு மங்கை
ஒசைப்படாமல்
பதாங்கியபடி வந்தாள்
தரைமீதில்.
ஒசைப்படாமல்
வளர்ந்தே வந்து
அம்மரத்தை எட்டித்
தொட்டு,
மெல்ல மூடியே
திருடனாள் சுவர்ப்

பக்கத்திருந்த புல்வெளி வழியாக.

அவள் தன் தாவணியின் சலசலப்போசைக் கேட்டேன் நான்.

வானமஸ்டலத்து எங்கிலும், காற்றுவெளியெங்கனும் அவள் விசிறியெறிந்தாள் தனது இருளை.

கூடவே நான் ஒளிந்திருந்த அறையினுள்ளும்.

அவளோ ஆக்கிரமித்திருந்தாள் அனைத்தையும்.

அவள் என்ன செய்யினும் அஃது எனக்குப் பொருட்டாயில்லை.

அவளால் என் மெழுசுவர்த்தியை அனைத்திட மூடியவில்லை.

ஆதலால், இரவை முறைத்தேன் நான்.

அவளும் எனைப்பார்த்துக் கோபமாய் முறைத்தாள்.

அந்தப் போட்டியாளர்கள்

James Stephens

புல்வெளி மீதில் பனித்துளியும்,
பசந்தரை மீதில் காற்றும் இருப்பதாய்
மரத்தின் மீதிருந்து இனிமையாய்ப் பாடும்
பறவையின் பாடல் கேட்டது எனக்கு
வைகறைப் போதில், ஆயினும்,
அவன் பாடலை நான் கேட்கவில்லை.
எனெனில் அவன் எனக்காய்ப் பாடவில்லை!

அவன் பாடலை நான் கேட்கவில்லை.
எனெனில் அவன் எனக்காய்ப் பாடவில்லை.
புல்வெளி மீதில் பனித்துளியும்,
பசந்தரை மீதில் காற்றும் இருப்பதாய்
அவனேபோலும் இனிமையாய் நானும்
பாடினேன் பாடலொன்று அவ்வேளையில்!

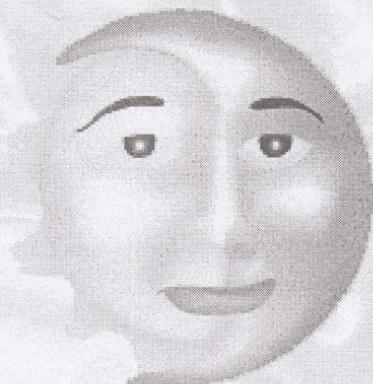
எல்லாவேளையிலும் நான் பாடியபடியிருந்தேன்
அவனேபோலும் அழகமுகாய்,
புல்தரை மேலே படர்ந்திருந்த பனித்துளிகள் பற்றியும்,
பசந்தரை மேலே படுத்திருக்கும் காற்று பற்றியும்!
ஆதலினால், மரத்தின் மீதிருந்து அவன் பாடிய பாடலை
நான் ஒன்றும் கேட்கவில்லை!

சூரியனும், சந்தீரனும்

Charlotte Druitt Cole

நிலர் வெள்ளியென மின்ன
தூரியனோ தங்கமென ஜோலிக்கிறது.
இரண்டுமே அழகாய்த்தான் உள்ளன.
அவை ரொம்பப் பழைமையானவை.
கடவுள் அவற்றை
விளக்குகளெனவே மேலேந்தினான்
வானினடியே வாழும் மாந்தருக்காய்.
எவர்க்கும் அவற்றை அழித்துத்
துவம்சம் செய்தல் முடியாது
அவை ரொம்ப உயரத்தேயிருக்கின்றன.

எரிபொருள் ஊற்று

Marcie Hans

தீயின் சிறகுகள் ஏந்தி விரையும்
பல்லாயிரம் மனிதன் படைப்புகள் எரிபொருள் ஊற்றி.
வான்வெளிக்கூடே சுரங்கப்பாதை கிழித்து
விரைந்தோடும் ராக்கெட்டுகள்.

ஆருவாரக் குதாகலங்கள் மகிழ்ச்சிக் கொண்டாட்டங்கள்.
எரிபொருளும் கடவுளின் சிந்தனை வெளிப்பாடே.
விதை விரைகிறது தன்வழி மன்னின் தடித்த கூரை கிழித்து.
இருளின் அடர்த்திக்கூடும் அது வெளிக்கிளம்பும்.
அதுவாகவே தரித்து நிற்கிறது வெளியே காற்றுவெளியில்.
யாரும் கைதட்டக்கூட இல்லை.

பனி சிந்தும் மாலையில் தோப்பின் மருங்கிலே...

Robert Frost

யாருக்குச் சொந்தமான தோப்பு இது?

சிலவேளை அவரது இல்லம் கிராமத்திலிருக்கிறதோ என்னவோ?

சிந்துகின்ற பனியில் மூடிக்கிடக்கும் இத்தோப்பினை

நின்று ரசித்து நான் பார்ப்பதை அவர் அறிய வாய்ப்பில்லை.

என் சின்னக் குதிரைக்கு
இது வியப்பை அளித்திருக்கக்கூடும்,
வருடத்தின் இருட்டியப்போனதொரு
மாலைப்பொழுதில்
பனியறை ஏரிக்கும் தோப்புக்குமிடையில்
பண்ணை நிலமேதுவின்றி
நிறுத்தப்பட்டிருத்தலின் காரணம்
அதற்குப் புரியவில்லை.

“தவறேதும் நடந்து விட்டதோ” எனக்

கேட்கிற பாணியில்

அது தன் மனியை ஆட்டுகிறது.

காற்றின் மெல்லிய ஓலியும், பனித்துகள்களின் விசிறலும் தவிர
ஆங்கே சப்தங்களேதுமில்லை.

ஓ! இந்தத் தோப்பு எத்தனை அழகு.

என்ன ரம்யம், எந்தளவு ஆழம், ஆயினும்

நிறைவேற்றப்பட்டாக வேண்டிய வாக்குறுதிகள் நிறைய உள்ளன.

இன்னும் துயிலுக்கு முன்னம் போக வேண்டிய

தூரமென பல மைல்கள் பாக்கியிருக்கின்றன.

பல மைல்கள் பாக்கியிருக்கின்றன.

Robert Frost

அமெரிக்காவின் அற்புதக் கவிஞர். கவிதைக்கான புலிட்சர் விருதை
வென்றவர். 26ம் திகதி மார்ச் மாதம் 1874இல் சான் பிரான்சிஸ்கோவில்
பிறந்த அவர், 27 மே 1964 இல் மறைந்தார். “கவிதை என்பது மகிழ்ச்சியில்
ஆரம்பித்து ஞானத்தில் முடிவடைவது” என்கிறார் அவர். ஜவஹர்லால்
நேரு அவர்களது மேசைக்கு மேலே
“ஓ! இந்தத் தோப்பு எத்தனை ஆழு,

என்ன ரம்யம், எந்தளவு ஆழம், ஆயினும்
நிறைவேற்றப்பட்டாக வேண்டிய வாக்குறுதிகள்
நிறைய உள்ளன.

இன்னும் துயிலுக்கு முன்னம் போக வேண்டிய
தூரமென பல மைல்கள் பாக்கியிருக்கின்றன.
பல மைல்கள் பாக்கியிருக்கின்றன.” என்கிற கவிதையின் ஆங்கில வரி
எப்போதும் தொங்குமாம்.

வாழ்வும் கனவும்

நீ எதுவாயிருக்கிறாயோ அதற்காய் நேசிக்கிறேன் உன்னை

Carl Sandburg

“நான் உன்னை நேசிக்கிறேன்”
ஓரு உன்னத அன்னை சொன்னாள்.

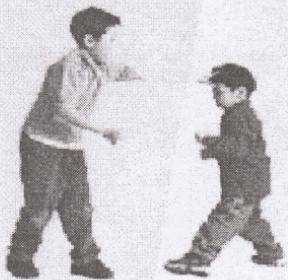
“நீ எதுவாய் இருக்கிறாய் என்பதை
நீ நன்கறிந்திருக்கிறாய் கூடவே.
அதற்காய் உன்னை அதிகம் நேசிக்கிறேன்
என் குழந்தாய்.

என்றைக்கும்விட ஆழமாய் என் செல்வமே,
நீ எதுவாய் ஆகப்போகிறாயோ ஆதலினாலும்
நீ பரந்துபட்ட எல்லைவரை எட்டவிருக்கிறாய்
என்பதை அறிந்திருப்பதாலும்,
நீ புரிய எதிர்கொண்டிருக்கும் உன்னதங்கள்
உன் முன்னிருத்தல் பற்றி உணர்ந்திருப்பதாலும்
நான் உன்னை நேசிக்கிறேன்.”

சண்டை

Eleanor Farjeon

என் சகோதரனுடன் நான்
சண்டையிட்டேன்.

எதுபற்றியது அதுவென்று நானறியேன்.
ஒன்றைப் பின்தொடர்ந்து இன்னொன்றேன
எப்படியெப்படியோ சண்டைகள்
தொடர்ந்தன.

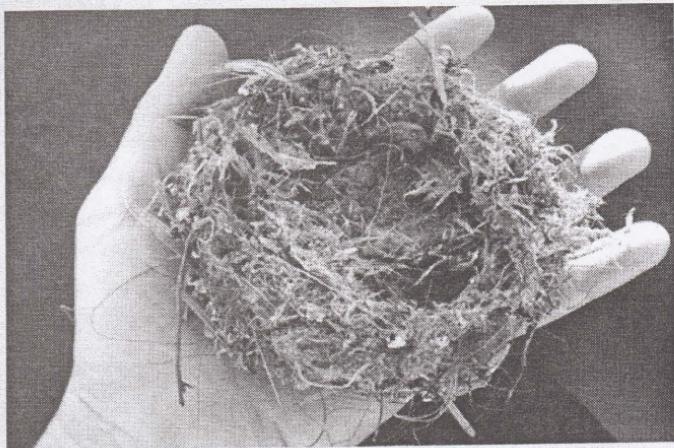
ஆரம்பம் என்னவோ மெல்லத்தான்
தொடங்கிற்று.
முடிவுகளோ பலத்துப் போயிற்று.

அவன் சொன்னான் தான் சரியென்று.
நானறிவேன் அவன் பிழையென்று.

நாம் ஒருவரையொருவர் வெறுத்திருந்தோம்.
பகல்பொழுது மெல்ல மாறி
இருள் கவிந்து கறுப்பாகிற்று.
என் சகோதரன் எனதன்டை வந்து
முதுகு தொட்டு மெல்லச் சொன்னான்,
“ஓ! வா இணைந்து என்னோடு.
நம் இராத்திரிகள் இப்படியே போதல் கூடாது.
நான்தான் தவறில் இருந்து விட்டேன்.”
ஆகவினால் அவன் சரியில் இருந்தான்.

என்னால் உடைவிற்கு ஆட்படாமல் ஓரிதயத்தைக் காத்தருளல் சாத்தியமென்ல்

Emily Dickinson

என்னால் உடைவிற்கு ஆட்படாமல்
ஓரிதயத்தைக் காத்தருளல் சாத்தியமெனில்
நான் வீணில் வாழவில்லை.
வலியிலிருந்து நீக்கி ஒருவரது வாழ்வை
நிம்மதிப்படுத்தல் என்னால் முடியுமெனில்,
அவர்தம் வேதனைக்கு குளிர் மருந்தாட்ட முடியுமெனில்,
மயங்கிச் சோர்ந்து சமீன்று கீழே வீழும் பட்சியொன்றை
காத்தருளிக் கூட்டுக்குள் மறுபடி சேர்ப்பிக்க முடியுமெனில்,
நான் ஒன்றும் வீணில் வாழவில்லை.

Emily Dickinson

எமிலி டிக்கின்ஸன் 1830-1886 காலப்பகுதியில் வாழ்ந்து மறைந்த கவிதைப் பெண்மனி. அமெரிக்காவைச் சேர்ந்தவர்.

கட்டற்ற புதுக்கவிதை மொழி அவருடையது.
தனிமையை அதிகம் யாசித்தமையால்
திருமணம் செய்து கொள்ளாமல்
தந்தையுடனேயே வாழ்ந்திருக்கிறார்.

ஏறக்குறைய 1775 கவிதைகள் எழுதியிருக்கிறார்.
வீட்டு மாடியில் இருந்தபடி தெருவில்
போகும் சிறுவர்களுக்கு தீன் பண்டங்களை வீசுவது தவிர இவரது
சமூகத்துடனான தொடர்புகள் எதுவுமில்லை
என்று ஆய்வுகள் சொல்கின்றன.

1862 இல் தற்செயலாக
அவர் தோமஸ் வென்ட் என்பாருக்கு அனுப்பி வைத்திருந்த
நான்கு கவிதைகள் பிரசுரமான பின்னரே இவரது
கவிதை எழுதும் ஆற்றல் பற்றி உலகுக்கு
தெரிய வந்ததாம்.

கனவுக் கவிதை

Roger McGough

என் படுக்கையறை மூலையில் வளர்ந்தது ஒரு மரம்.

மகிழ்ச்சி மரம், அஃது என் சொந்த மரம்.

அதன் இலைகளோ மெலிது மென்சதையென.

அதன் பட்சிகளும் எனக்காய்ப் பாடலுமிசைத்தன.

பிறகு,

எச்சரிக்கைகள் ஏதுமில்லை; இரு மனிதர் வந்தனர்,

எல்லாமும் புரிந்து விட்டதான் புன்னகையுடனும்,

பொய் மன்னிப்புக்கோரல்களால்

உருவமைக்கப்பட்ட கோடரிகளோடும்.

வந்ததனை வீழ்த்தினர் வெட்டியே.

நேற்றோ நேற்றைக்கு முன்தினமோ.

நான் நினைக்கிறேன் நேற்றைக்கு முன்தினமென...

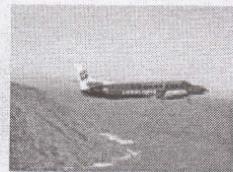

பறத்தல்

B.P. Young

பறத்தலின் குதாகலம் எங்கனம் தெரியும்
 வானில் பறந்தேயில்லாமல் வாழ்ந்திருக்கும் ஒருவருக்கு?
 வானே தன் சொந்தமாகி, வெட்டி வளைந்து,
 கழன்று கரணமிட்டு, உயர் ஏறி, உள்ளே மூழ்கி
 இயந்திரங்களின் ஓட்டப்போட்டியிலே
 சக்தியினது முனைப்புடன், வேக உந்துகலுடன்
 தூற்றத்தனமான காற்றினது எதிர்பாராத் தாக்குதல்
 முகத்தில் மோதித் தள்ள அறிவாயா?
 உண்மையில் வாழ்தல் அதுவேதான்.

வானத்தின் மனங்கவர் பொலிவையும்,
 கீழே பூமியின் மடியில் ஓய்வற்ற சமுத்திரத்தையும்,
 உடைந்து முட்டிமோதி வடிந்து பின் இறந்துபோகும்
 அதன் முடிவற்ற பேரவைகளையும்,
 முகில்கஞ்குள்ளிருந்து பெயர்ந்து புடைத்து,
 வட்டமிட்டுச் சூழன்று வரும் தூரியனையும்,
 புகை கவிந்த நகரங்களை மூடிக்கவிழ்த்திய
 பள்ளத்தாக்கினது பனிமுட்டத்தையும்
 பறத்தலறியா அவர்கள் எங்கனம் அறிவர்?

இதுவரைகாலமும் பூமியோடு சேர்த்துச் சங்கிலியிடப்பட்ட
 வலிதற்ற இம்மனிதன் இப்போதோ சுதந்திரமானவனாய்.
 காற்றினது கைப்பற்றுகையுடன் கிடைத்திருக்கும் பெருமித வெற்றியுடன்
 தூயினே நண்பனாய், பூமியே அடிமையாய்,
 கவர்க்கங்களே இல்லமாய் இருக்கும்
 மேலே வான் வெளியில் சுற்றியலைய கடவுளவன் அளித்திருக்கும் பரிசு
 எத்தனைப் பேரற்புதம்..?

வீணாகிப்போனதொருநாள்

Frances Cornford

நான் வீணாக்கினேன் அந்நாலை;
வெறுப்பிலும், பரபரப்பிலும்
அதன் எல்லா அமைதியான மணித்தியாலங்களையும்
காயப்படுத்தியே உருக்குலைத்தேன்.

இருஞக்கேடே மிதந்து பயணித்த என் படகுக்கு
ஒரு நிம்மதியுறக்கம் வேண்டுமாதலால்
அனைத்தையும் மறக்க அனுமதித்து
கப்பலேற எனக்கு உத்தரவு கொடு,
தோழனைப்போல கருணையாய்,
அப்பிளைப்போல முழுமையாய்,
இறைவனவன் ஒரு புதுநாளை
அனுப்பி வைத்திடும் வரையில்...!

விழுத்திருத்தல்

John Drinkwater

சமுத்திரத்தின் மீதில்
நல்ல கப்பல்கள் காணுகிறேன் நான்.
என்றாலும் எனக்கு இருப்பிடம் தர
ஒரு கப்பலும் வரவில்லை.

நெரிசல் மிகக் துறைமுகங்களிலிருந்து
அவை புறப்பட்டுச் செல்கின்றன,
அவர்களை வரவேற்கக் காத்திருக்கும்
சனக்கூட்டம் நிறைந்த
துறைமுகங்களின் கூக்குரல்கள் கேட்டிட.

உயர் பாய்மரக் கப்பல்கள் கடல் மீதில்.
இருந்தும் அவை எனக்கான வார்த்தைகள்
எதனையும் இன்னமும் கொண்டுவரவில்லை.

எல்லாத்திசையிருந்தும் வீசிடும் காற்றினுக்கு
எதிராகச் சிரித்துக் கொண்டே
துணிச்சல்மிக்க தூதுவர்கள் போல
அவை பயணித்தபடியிருக்கின்றன.

இன்னமும் சமுத்திரத்தின் மீதில் மிதந்திடும்
எந்தக் கப்பலும்
எனக்கான ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட வணிகச்சாரக்கு
எதையும் கூமந்து வரவில்லை.

அவை நண்பனிடமிருந்து நண்பனுக்கும்,
உலகின் முடிவிலிருந்து முடிவுக்கும்
நாள் முழுதும் கடந்து வரல் காணுகிறேன் நான்.

எந்த மகிழ்வுநிறை கப்பல்களும்
எனை நோக்கி வரவில்லை,
கடவின் நீண்ட படிநிலைகள் வழியாக.

எந்தக் குறிப்புரைகளும், மரியாதை வணக்கங்களும்
செய்யப்படவில்லை. அப்பால் கடவின் தொலைவில்
அவை மங்கி மறைகின்றன.

இன்னும் அவற்றைக் கடல் மீதில் காணுகிறேன்.
எல்லாக் கப்பல்களும் என்னால் முன்னின்று
வழிநடத்தப் படுகின்றன...!!!

ரோர்த்தனை

Kabir(India)

கடவுளே என் சிரசிலிரு, கூடவே என் புரிந்துணர்விலிரு;
என் கண்களில் இருந்திடு கடவுளே, என் பார்வையிலிரு;
என் வாயிலும் என் பேச்சிலும் நீயிருந்திடு கடவுளே;
என் மனதிலும் சிந்தனையிலும் நீயிரு கடவுளே;
என் முடிவினிலும் என் பிரிவினிலும் நீயிருந்திடு கடவுளே.

Kabir(India)

கபீர் (1440 – 1518) இந்தியாவில் வாரனாசி இவரது பிறந்தகம். இறைநேஸம் காரணமாக இறை தீருநாமங்களுள் ஒன்றான கபீர் எனும் பெயரைத் தனக்கும் தூட்டிக்கொண்ட கவிஞர். நெசவுத்தொழில் செய்தவர் முனிவரும் கூட, பக்தி இலக்கியமும் கவிதைகளும் அவரது பிரியங்களாக இருந்து வந்தன. “கபீரா“என்கிற பெயரில் உருது, பஞ்சாபி, ஹிந்தியில் அறியப்பட்டிருந்தார்.

காதலும் தவிப்பும்

முன்று தொகுதிகள்

Anne Ranasinghe

புரட்டாதி

முன்னறிவித்தல்கள் ஏதுமின்றி
எதிர்பாராப் பொழுதொன்றில் நீ வந்தபோது,
உரையாடல் கொஞ்சம் மூச்சற்றுத் திணறிற்று.
மேலே ஜந்து மாடித்தட்டுகள் இருந்தன.
பூக்கள் அவற்றின் சாடிகளில் செத்துப் போயிருக்க,
என் ஆயத்தப்படுத்தப்படாத படுக்கை
பிரிவின் குறியீடாய் இருந்தது.

நாம் அமர்ந்திருந்தோம்,
நேருக்கு நேராய்க் கிடந்த கதிரைகள் மீதில்
ஒருவரையோருவர் எதிர்கொண்டு.
என் பின்புறத்திருந்த யன்னலினுடே
இலையுதிர்காலத்தின் மாலைக்காற்று
ஊடுருவிய போதுகளில் நம் குரல்களோ
தொடக்கங்கள் குறித்தும், முடிவுகள் குறித்தும்
பேசியபடியிருந்தன.
எனது முகமோ நிழலிலிருந்தது;
உனதோ வெளிச்சத்திலிருந்தது. ஆதலினால்,
முதலும், இறுதியமான அந்த முத்தத்தின் ஞாபகங்கள்
எதிரதிர்த்திசைகளில்
நித்தியமாய் நமையறைய வைத்திருக்க.
நீ கிழக்கையும், நானோ மேற்கையும்
எதிர்நோக்கியிருந்தோம்.

ஜப்பசி

சின்னப் பட்சிகளது சிறகடிப்புபோல
உனது குரலோசை
என்னை வட்டமிட்டுச் சூழுகையில்,
நானோ உனதுருவை
நிலைக்கண்ணாடியில் அவதானித்தபடியிருந்தேன்.
சொற்கள் ஒரு விடயத்தைச் சொல்லின;
கருத்துக் கொண்டிருந்ததென்னவோ வேறொன்றினை.
நான் அறிந்தே வைத்திருந்தேன்,
அவற்றால் சொல்லப்பட்டது எதுவென்பதையும்,
அவற்றால் கருதப்பட்டது எதுவென்பதையும்.

இப்போது விமான நிலையத்தே அமர்ந்திருந்து
பெரும் கண்ணாடி யன்னல்கள் வழியே
நான் அவதானித்தபடியிருந்தேன் சிட்டுக்குருவிகளை.
ஜரோப்பிய வானம் இன்னமும் நமை
பிணைத்தே வைத்திருக்கிறது.
அது அடர்த்தியாய் முகில்கள் தழிந்து கிடக்கிறது.
விமான நிலையத்துத் தார்ப்பாதைகள் வழியே
ஜப்பசி வயல்வெளிகள் அறுவடையின் பின்னர் கைவிட்ட
கபில நிறத்துத் தாள்களை வீசியெறிந்திருக்கின்றன.
ஓருவருக்கொருவர் நாம் யார்காகியிருக்கிறோம்?
என் சிறு பால்யத்தின் மரங்களினடியே
உனது கைகள் எனதோடு கோர்த்தபடி
காலைப்பனிக்கூடே நாம் நடந்தபோது,
உனது பெயருக்கப்பால் எனக்கேது தெரியும்?
எதுவெலாம் இருக்கலாம் என
நான் வியந்தபடியிருக்கிறேன்.
பல கேள்விகள் விடையளிக்கப்படாமலேயே இருந்தன.
நானோ முழுமையற்ற நிலை உனர்கிறேன்.

பெரும் கண்ணாடி யன்னல்களுக்கு வெளியே
 மௌனமாய்ச் சிறகடித்துச் சுழன்றே
 அந்தச் சிட்டுக்குருவிகளோ தானியம் தேடிக்கொண்டிருந்தன.
 குளிர்காலத்தின் குறியீடுக்கும்பால் வேறேதோ ஒன்று
 சுற்றுப்புறச் சூழலிலும் இருந்தது; என் இதயத்துக்குள்ளும் இருந்தது.

கார்த்திகை

இலை கொட்டிய மரங்களின் நிர்வாணக் கிளைகளும்,

சிவப்பாய்ச் சுட்டெரிக்கும் பெர்ரிகளும்

கறுப்பை ஓரு தொலைதூர வான்வெளிக்கெதிரே

செதுக்கிப்போனது எங்ஙனம் என்று

உனதான பிந்திய இலையுதிர்க்கால தோட்டம் பற்ற

நீ எழுதுகிறாய்.

அறுவடை முடிந்தாகி விட்டது. உனக்கோ

குளிர்காலம் நெருங்கி வருகிறது.

விரைவில் உறைபனி பூவரக மரங்களையும்,

காட்டு மரங்களையும் வெண்மையாக்கும்.

பனியோ கோடைகால ஞாபகங்களை

கசப்பூட்டித் தூரத்தியடிக்கிறது.

காதலின் ஆரம்பம் எங்கிருந்து தொடங்குகிறது?

இங்கே என் சமப்படுத்தப்பட்ட தோட்டத்தில்

பால் வெண்மை நிறத்து தாவணிச்சால்வைப் போர்த்தி

நிலவினதொளி மென்மையாய் வீழ்கிறது.

கார்டினியாவின் முத்து மொட்டுகள்

தன் மிருதுவான இதழ்களைத் திறக்கின்றன.

செவ்வரத்தை தறிகெட்டு ஜூவாலை வீசுகிறது.

அலரிச் செடிகளினது வாசனை

எனதான உணர்வுகளைத் திரட்டுகின்றது முகில்களேன.

மாமர இலைகளினிடையே மின்மினிப்பூச்சிகள் மின்னுகின்றன.
புல்வெளியும் பனித்துளிகளால் பிரகாசிக்கின்றது.

எனது தோட்டத்துக்கிடையே
வடபகுதியின் இலையுதிர்கால மாலையின் மென்னொளியூடே
உன் கைமுள்ளுடனோ, மன்கிளரூம் கருவியுடனோ
விளக்குமாறுடனோ காற்றின் சூறைத்தனத்தை விடவும்,
சமுத்திரத்தின் விசாலத்தைவிடவும் மிகைத்துக்கிடக்கும்
அந்தப் பருவகாலத்தின்
இறுதிச் செம்பழுப்புப் பொன்னிலைகளைக்
கூட்டிப் பெருக்கும் பிரயத்தனத்தோடு
நீ நின்று கொண்டிருக்கிறாய்.
இன்னமுமா நீ சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாய்
உனதான காதலுக்கு முடிவே இல்லையென...?

முன்ககை

Lita Samad

தீப்பெட்டியில் குச்சி உராய்கிறது.
மாலைப்பொழுதின் சடங்குகளை
தீச்சவாலை தொட்டுத் துளாவுகிறது.
எங்கோ ஒரு கரம்
மின் ஆளியைத் தொட்டுத் தடவி
இரவை உறிஞ்சிக் கொள்ள,
நானும், நீயும் ஒருவர் கைகளுள்
ஒருவர் கலக்கிறோம்.

தொடக்கவிகள்

Lita Samad

நம்மிருவருக்குமிடையே
சிவப்புத் துணியிட்ட மேசையின் இடைவெளி.
பீங்கான்களினதும், குரல்களினதும் சப்திப்புகள்.
பெருமுச்சுகளின் பாலங்களை உருவாக்கி
இணைந்து கலக்கும் நம் விரல்கள்.
நம் இடுப்புப் புறத்திருந்து
தத்தளித்தசையும் முச்சு.

கடற்கண்ண்

Susan Dantree

என் கூந்தலை வீசியெறிந்தேன் அவனைச் சுற்றி.

ஓ! என் கரங்களையும் வீசியெறிந்தேன் அவனைச் சுற்றி.

என் மேலாடையின் உதவி கொண்டு

அவனைச்சுற்றிப் பினைத்துக் கொண்டேன்.

அவனைச் சமுற்றியே வழுக்கிச் சறுக்கி வீழும்

சுகந்தக் குளிருடைய நீர்ப்பரப்புக்குள் இட்டேன்

ஆழத்தே ஆழத்தே ஆழத்தே.

மென்மையாய்ப் பச்சை வண்ணத்தே அலைந்து சமூன்றுடிக்கும்

கடற்பாசி சூழ்ந்த என் துயிலறையில் சிறையடைத்தே

அவனை நான் எவர்க்கும் தெரியாமல் ஒளித்து வைத்தேன்.

காலைவரை அவன் காதுக்குள்

முனைமுனைத்தேன் அவனை ஆழத்திடும் வரைக்கும்

உறக்கத்தே உறக்கத்தே உறக்கத்தே.

நீர்வெளிகளின் மேற்புறத்தே

தேடவேண்டிய அவசியமில்லை உனக்கு.

நீர்வெளிகளின் அகலத்தே

ஊடறுக்கத் தேவையுமில்லை நீ.

அவன் நீர்வெளிகளின்

அடியாழத்தே உறங்குகிறான்.

பொன்போலும் மெல்லிய ஒளி சிந்தும்

கூடவே குளிர்நிழல் சிந்தும்

சன்னக் கற்பாறைகள் சூழ்ந்த என் சிற்றரையிலே

அவனைக் கவனமாய் பாதுகாப்பாய்

வைத்திருப்பேன் வைத்திருப்பேன் வைத்திருப்பேன்.

நட்பு

Emma Guest

ஓரு தோழன் மலர் போலிருப்பான்
ரோஜாபோலும் நேர்த்தியுடன்.
தாழ்ப்பாஞ்டன் பொருத்தி
உறவாடலுக்குத் தடையாய் இராத
புத்தம்புது நுழைவாயில்
போலிருப்பான் அவன்.
ஆந்தைபோலும் அறிவாற்றலுடனும்,
அழகுடனும் அவனிருப்பான்.
ஆத்மா ஆழிவே காணாத
ஆவியிருவம் கொண்டிருப்பான் சிலபோது.
இறுதிவரை உறுதியுடன் செல்லும்
ஹிருதயம் போலிருப்பான் அவன்.
தோழமை ஏதும் வாய்க்காதுவிடின்
இவ்வையகத்தே நாம் எங்கோயிருப்போம்...

நீ தன்னந்தனியே இருந்தால்...

யாரோ

நீ களைப்புற்றுச் சோர்ந்து
தன்னந்தனியே இருந்தால்
உன்தன்டை நான் வருவேன்.
ஆறுதலாய்ப் பேசியபடியிருக்க
உனக்கு எவரேனும் தேவைப்பட்டால்
ஆங்கே நான்
உன்தருகே வந்திடுவேன்.

நண்பர் கூட்டம் உணைக்கைவிட்டு விட்டால்
உன் பக்கத்தே நான் வந்திருப்பேன்.
எங்கேனும் போய்வர
உன்னிதயம் ஏங்கிற்றென்றால்
என் வாசற்கதவு
அகலத் திறந்திருக்கும் உனக்காய்.
குளிர்கொண்டு நீ நடுங்கினாயானால்
ஓடியே வந்து உன்னருகே
கதகதப்பூட்டும் சுவாலை மூட்டுவேன்.
துயருற்றுச் சோர்ந்து நீ
துவன்டு போவாயானால்
உன்னை மேலுயர்த்தித் தூக்கி நிறுத்திட
ஒடோடி நான் வருவேன்.

இனிமையான இதயமென்று உனையழைக்க எனை அனுமதி

யாரோ

இனிமையான இதயமென்று
உனையழைக்க எனை அனுமதி;
உன்மீது காதலிலிருக்கிறேன் நான்.
நீயும் எனைக் காதலிக்கிறாய் எனும்
உன் மெல்லிய முனுமுனுப்பைக்
கேட்டிருக்க எனை அனுமதி;
உன் நயனங்களில் மின்னும்
காதலின் ஜோதி சத்தியமானதாயிருக்கட்டும்.
இனிமையான இதயமென்று
உனையழைக்க எனை அனுமதி;
உன்மீது காதலிலிருக்கிறேன் நான்.

இயலாமை

Noorul Habib Nisar
(Afghanistan)

ஒரு மனோரம்ய மாலைப்பொழுதில்
அக்கரைச் சீமை மலைவளிகள்
நமை அள்ளி அணைத்தபடியிருக்க,
அக்ரோட்டு மரத்தடியே அமர்ந்து
வெறுமனே கதையோன்று
சொல்லிக் கொண்டிருந்தாய் நீ;
தீமெரன்று கப்பியதோர்
துயரத்திற்கு ஆட்பட்டு
கண்ணீர்த் துளிகள் வீழ்ந்தன
உன் விழிகளிலிருந்து.
மெளனத்துள் ஆழ்ந்து
வெறுமனே நான்
உற்று நோக்கியபடியிருந்தேன்
உன் இதய உடைவை,
உன் கண்ணீர்த்துளிகளின் கறைகளால்
மாகபட்ட என் பாவாடையை
சுத்தம் செய்ய முடியா இயலாமையோடு!!!

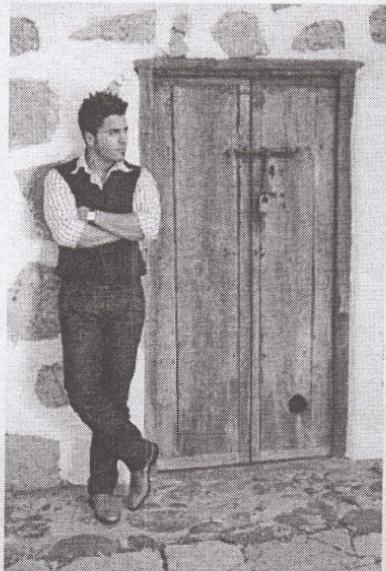

அ�ழுப்புமணி அடிக்கையில்

Noorul Habib Nisar
(Afghanistan)

இன்று

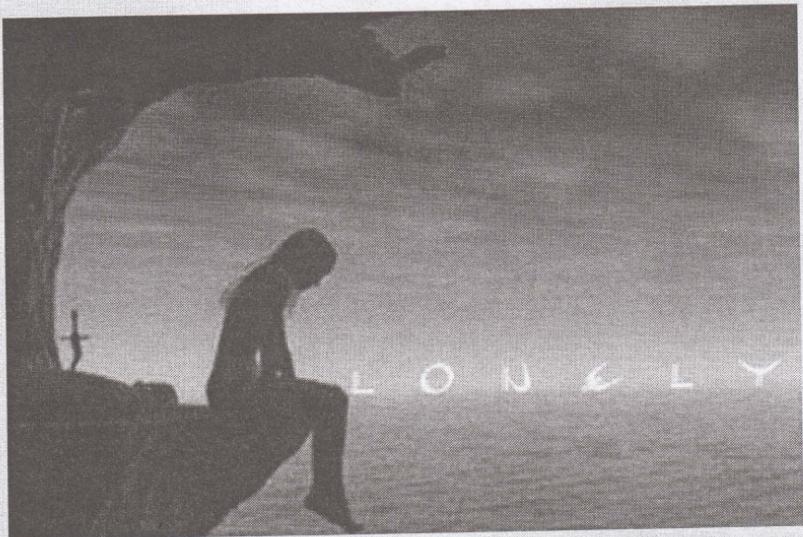
என் கதவருகே
யார் வந்து நின்றாலும்
நீயே வந்துவிட்டதாய்
கற்பிதம் செய்கிறேன்.
ஒரேயொரு மூச்சில்
கதவன்டை விரைகிறேன்.

கிருஷ்ணா

Kamala Das

உன் மேனி எனதான சிறை
கிருஷ்னா,
அதற்கப்பால் பார்த்தீட முடியவில்லை
உனதான இருட்டு
எனைக் குருடாக்கி வைத்திருக்கிறது.
புத்தி நிறைந்த உலகின் கூச்சல்
உட்புகுந்து விடாமல்
உன் காதல் வார்த்தைகள்
எனைத் தடுத்து வைத்துள்ளன.

இனிமையான நேஸ்மே உனனவிட்டுப் போகேன்

John Donne

இனிமையான நேஸ்மே,
உனதான நேஸ்த்தில் சலிப்புற்றோ,
உனவிடச் சிறந்ததோரு நேஸம்
வாய்க்குமென நம்பியோ
நான் உனவிட்டுப் போகவில்லை; என்றேனும் ஒருநாள்
நான் உனவிட்டு விட்டு மரணித்துப் போகலாம்,
அந்த நிரந்தரப் பிரிவை தாங்கிடும் வல்லமையை
முன்கூட்டியே உனக்குத் தந்திடக் கருதி,
இந்தக் தற்காலிக மரணத்தை உனக்கு
வழங்கிட என்னினேன்.

நேற்றிரா தூரியன் சென்று மறைந்தான்
எனினும், இன்று அவன் மீண்டும் இங்குற்றான்.
உனர்ச்சியோ, விருப்பங்களோ இல்லாச் தூரியனே
திரும்பவும் இங்கே வந்ததெனில்,
எனைப் பற்றிய அச்சங்கள் வேண்டாம் எனதன்பே,
தூரியனைவிட வேகமாய் விரையும் இறகுகள் என் வசம்.
எனை நம்பு என் அன்பே.

ஓ! எத்தனை பலவீனமானவன் இம்மனிதன் பார்.
அவன் வழியில் நல்லதிவிட்டங்கள் வாய்த்தால்
அவன் அவ்வாழ்க்கையை மேலும் ஒரு வருஷம் நீடிக்கவோ,
இழந்துவிட்ட ஒரு மனித்தியாலத்தையேனும் மீளப் பெறவோ

அவனால் முடிவதில்லை.

ஆனால், தூரதிஷ்டம் வாய்த்தால்

அது எம்மைக் கடந்து செல்ல வழி கற்பித்து
முழு அவகாசம் வழங்குகிறோம்.

ஏங்கிப் பெருமுச்ச விடாதே எனதன்பே!

அந்தப் பெருமுச்சில் நீ காற்றையன்றி
என் ஆன்மாவையே வெளியனுப்புகிறாய்.

நீ அமுதால் கருணையற்ற கருணையாய்
என் மீது கொண்ட காதலினால் அன்றி
என் வாழ்வின் குருதியைப் பாழாக்கவே நீ அமுதாய்.
என் வாழ்வை நீ வீணாக்குகிறாய்
நிஜத்தில் இவ்வழுகையும், பெருமுச்சும்
நீ சொல்கிற விதத்தில் எனை நேளிக்கவில்லை
என்பதையே எனக்கு இயம்பி நிற்கின்றன.

உன் புனிதமான ஹிருதயம் எனைப்பற்றி

எதையும் மோசமாக சிந்திக்காதிருக்கட்டும் என் அன்பே,

அப்படிச் செய்தால் விதி உன்னைக் கண்காணித்து,

உனது அச்சத்தை நிழமாக்கிவிடக் கூடும்.

இரவுத் தாக்கத்தின்போது நான் மறுபக்கம்

திரும்பிப் படுத்துக் கொண்டதாய் இப்பிரிவை நீ கருதிக் கொள்.

ஓருவரை வாழ வைத்த இன்னொருவர்

தன் காதலின் மிகுதியால் மற்றவரை ஒருபோதும் பிரிய முடியாது

என அறிக நீ வெறுமனே உடல்கள் பிரிந்தாலும்....!!!

John Donne

John Donne 1572- 1631 இக்காலப்பகுதியில்
வாழ்ந்த முன்னணிக் கவிஞர்.
அவருக்கு முன் வாழ்ந்த கவிஞர்களது கவிதைகளிலிருந்து
இவர் கவிதைகள் முற்றிலும் வேறுபடுவன.
விஞ்ஞானம், தத்துவம், சமயம், அரசியல் போன்ற துறைகளில்
அக்காலத்தே நிகழ்வுற்ற மாற்றங்கள்

மற்றும் இங்கிலாந்தில் கல்வி சிந்தனைகளில் ஏற்பட்ட புரட்சிகர
மாற்றங்கள், ஸ்பானியப் படையெடுப்பு பற்றிய
அச்சங்கள் மக்கள் வாழ்வில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள்
எல்லாமும் அவர் வித்தியாசமாகச் சிந்திப்பதற்கு
வழிகோலின எனலாம். மெல்லிய உனர்வுகளையே
அவர் கவிதையாக்கினார். அன்பு, கருணை திருமணம், மரணம் என்பன
குறித்து அவர் அதிகம் பேசினார்.
1617இல் நிகழ்ந்த அவரது மனைவியின் மரணம்
அவரை முழுமையாக மாற்றி, அன்பும் பாதுகாப்பும் வேண்டிய
கடவுளை சரணடையத் தூண்டியது.

பெரஞ்சு ஸ்ரீவாம்

நச்சு மரம்

William Blake

என் தோழனுடன் நான் கோபம் கொண்டேன்.
என் சீற்றத்தையான் அவனிடத்தே சொன்னேன்.
ஆதலினால் அது முடிவிலிர்கு வந்தது.
என் பகைவனுடன் நான் பகையாய் ஆனேன்.
அவனிடத்தே நான் எதையும் சொல்லவில்லை.
ஆதலினால் அது வளர்ந்தே வந்தது.

அச்சத்தோடு அதற்கு நான் நீரூற்றினேன்
கண்ணீர்த்துளிகளிட்டு இராப்பகலாய்,
மென்மையான ஏமாற்றுத் தந்திரப் புன்னகையிட்டு
அதற்கு யான் தூரிய ஒளியும் கொடுத்தேன்.

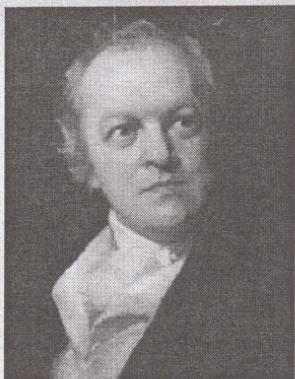
நாளொரு வண்ணமும் போழுதொரு மேனியுமாய்
பிரகாசக் கனிகளதைச் சுமந்திடும் வரையில் அதுவும் வளர்ந்தது.
என் பகைவனும் அதன் மினுமினுப்பைக் கண்ணுற்றான்;
கூடவே அது எனதென்றும் அவன் அறிந்திருந்தான்.

எனதான தோட்டத்தே மூலைமுடுக்கெங்கிலும்
இருட்டு மெல்ல வந்து திருட்டுத்தனமாய் நுழைந்து கொண்டது.
காலைப்பொழுதின் புலருகையோடு
ஆனந்தத்தில் குதூகவித்தேன் யான்
என் பகைவனோ மரத்தினதடியில்
வீழ்ந்து இறந்து கிடந்தமைக் கண்டே.

William Blake

William Blake (1757-1827) இலண்டனின் தென் பகுதியில் வசித்தவர். கைத்தொழிற் புரட்சியின் விளைவாக நேர்ந்த எல்லாப் பின்விளைவுகளையும் கண்டு உள்ளம் கொதித்த கவிஞர். குறிப்பாக, சிறுவர்களுக்கு நிகழ்த்தப்பட்ட பாதகங்கள் குறித்து அவர் வெளிப்பட்ட விதம் போற்றுத்தக்கது. தன் கவிதைகளுக்கூடாக சமூகத்தின் அவலங்களையும், அநீதிகளையும் அதிகமாய்ச் சாடியவர். “இருபதாம் நூற்றாண்டுச் சிந்தனைகளுடனும்,

உணர்வுகளுடனும் வாழ்ந்த பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுக் கவிஞர்“ என அவரது காலத்தே விமர்சகர்களால் வர்ணிக்கப்படுகிறார் அவர். இது போரைச் சாடும் அவரது புரட்சி நிறைந்த சிந்தனையின் வெளிப்பாட்டுக்கு சிறந்த உதாரணம் எனலாம். கோபம் மனிதனை என்ன பாடுபடுத்துகிறது என்பதையும், வெளிக்காட்டப்படாத கோபம் உள்ளிருந்தே வன்மமாய் வளர்ந்து, எதிரியைப் பலிவாங்கும் வரை மனிதனை எங்குளம் கட்டுத் தீய்க்கிறது என்பதையும் ஒரு கதை போல அவ் முன்வைக்கிறார் இக்கவிதையிலே.

பழங்குலத்தை

Arthur Waley

என் பதினெந்தாம் வயதில் இராணுவத்தில் இணைந்தேன்,
என்பதான்டின் பின்னே யான் இங்குற்றேன் எனதில்லம் நோக்கி.
என் வழியில் கிராமத்து மனிதனொருவனைக் கண்டே யான்
என் இல்லத்தே எவரிருக்கிறார் என்று விளாத்தொடுத்தேன்.

“அதோ அங்கிருக்கிறது உன் வீடு மரங்களும் புதர்களும் கூழ்ந்தே.”
பென்னம்பெரு பொந்துகள் வழியே முயல்கள் ஓடித்திரிந்தன.

கூரையினது அடிப்புறத்தெலாம்
பறவைகள் பறந்தாடின.

வெளிப்புற முற்றத்தின் வழியே
சில காட்டுத் தானியவகைகள் வளர்ந்திருந்தன.

கிணற்றோரம் வழியே காட்டுக்
கிழக்குவகைகள் சில செழித்தும் கிடந்தன.

தானியம் பறித்து வந்து அவித்துக் கொஞ்சம்
கஞ்சி காய்ச்சினேன்.

கிழங்கைப் பிடுங்கியெடுத்து வந்து
கொஞ்சம் தூப்பும் சமைத்தேன்.

கஞ்சியும் தூப்பும் சமைக்கப்பட்டாயிற்று. ஆயினும்
கூடியிருந்துண்ணத்தான் யாருமில்லை அங்கே.

நான் வெளியே போய் கிழக்குத்திசை
நோக்கிப் பார்த்தேன்.

என் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்தே
என் ஆடைகள் நனைத்தன...

Arthur Waley

போர் தந்த அவலத்யைம், அது அள்ளியிறைத்த
தனிமையையும் சாடும் இக்கவிதை China தேசத்துக்
கவிதையாகும். Arthur Waley இதனை
மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். குடும்பம் எனப்படும்

கட்டுக்கோப்பு போரினால் அவலமாகச் சிதைந்து
போவதையும், வீர முகம் தரித்து வலிமையுடன்
அத்தனிமையை எதிர்கொள்ள வருகின்ற
இராணுவ வீரனாக அவன் இருந்தபோதிலும்,
அவனும் தோற்றுப் போவதையும்
வாசகர் கண்முன் விரிக்கிறது.

மரணமும்
தன்மையின் வலியும்

பொரி

James Stephens

வேதனையின் தீவர் அழுகுரலை நான் கேட்கிறேன்!
பொறியில் முயலொன்று அகப்பட்டுக் கிடக்கிறது;
மறுபடி இப்போதும் கேட்கிறேன் அவ்வழுகுரலை,
ஆயினும் எங்கிருந்து அது வருகிறதென்று
எனக்குச் சொல்ல முடியவில்லை.

ஆயினும் எங்கிருந்து அது வருகிறதென்று
எனக்குச் சொல்ல முடியவில்லை
அது உதவி தேடி அழைக்கிறது;
காற்றுவெளியையே கிறீச்சிட்டுப்
பயமுறுத்தும் அழுகை,
அனைத்தையும் அச்சமூட்டும் வண்ணம்.

அனைத்தையும் அச்சமூட்டும் வண்ணம்,
அதன் சின்ன முகத்தே
சுருக்கங்கள் வட்டமிட்டுச் சுழலும்,
மறுபடி அது உதவி கோரி அலறுகிறது;
எனக்கோ அது எவ்விடம் என்பதை
கண்டறிய முடியவில்லை.

எனக்கோ

அது எவ்விடம் என்பதை கண்டறிய முடியவில்லை
அதன் பாதங்கள் பொறியில் எங்கே மாட்டியிருக்குமோ;
சின்ன உயிரே! ஓ, சின்ன உயிரே!
நான் எல்லா இடத்தும் தேடுகிறேன்!

— கெக்கிறாவ ஸாக்கவஹா —

James Stephens

James Stephens (1882- 1950) ஜீரிஸ் நாட்டுக் கவிஞர்.

சிறுகதையாளரும் கூட. கதைப்பாடல்கள் பலவும்
எழுதியிருக்கிறார். கடவுள் அனைத்திலும் இருப்பதாகவும்
மட்டுமன்றி, கடவுளே அனைத்தும் எனவும் எப்போதும்

திடமாக நம்பியவர். மிருகங்களின் மீது எப்போதும்
காருண்யமாக நடந்து கொண்டார். ஜீரிஸ் நாட்டின்
தேசிய இயக்கத்தில் தன்னை முனைப்புடன்
ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர். 1940களில்,
லண்டன் ஓலிபரப்புச் சேவையில் பணியாற்றினார்.
1950 டிசம்பர் மாதம் 26ம் தீக்கு மரணமெய்தினார்.

காலையுணவு

P.H.Kilby

“காலை வணக்கம் சின்ன மண்புழுவே”
சொல்லிற்று புள்ளியிட்ட சின்னக்குருவி.
“இந்த விடிகாலை இத்தனை விரைவாய்
எங்கு நோ விரைகிறாய்?”
“காலையுணவு தேடிப் பறப்பட்டேன்”
முறைப்பொடு விடை பகர்ந்தது அது.
நன்று நன்று அங்கனமே நானும்”
சொல்லிய குருவி பாய்ந்து கெளவி
விரைவாய் விழுங்கிற்று அதனை.

ஒரு வேண்டுகோள்

Kamala Das

நான் இறந்து விட்டால்
என் தசையையும், எலும்புகளையும்
வீசி ஏறிந்து விடாதீர
அவற்றைத் திரளாக்கி அடுக்கி வைத்து,
அவற்றினது நாற்றத்தின் மூலம்
அவை சொல்லுதற்கு அனுமதியுங்கள்,
ழுமி மீதில் எந்த வாழ்வு பெறுமதி என்பதையும்,
முடிவினில் எந்தக் கர்தல் பெறுமதி மிக்கது என்பதையும்.

பெண்களின் தொடர்வண்டிகள்

Kamala Das

எந்த மறுவீட்டுக்கான வருகைகளும்
என் வயதில் இனிமேலும் நிகழ்தற்கு வாய்ப்பில்லை.
அன்பு நிறைந்த ஒருவரின் சவப்பெட்டியின் பின்னால் பயணிக்கும்
அந்தக் கணக்கிடமுடியாத பயணங்கள்
ஞாபகத்தின் அடியாழத்தில் வேர் பதித்திருக்க,
எந்தக் கண்களும் மறுபடி ஒரு நம்பிக்கையின் மின்னுகையைக்
கொணருவதற்கும் வாய்ப்பில்லை, இல்லை.
ஞாபகத்தில் மீளாக் கொண்டுவர முடியவில்லை,
நேற்று எவரதுவோ கொண்டாட்ட நிகழ்வில் வைத்து
என் கவிதைகளை மிக நேலிப்பதாய்ச் சொல்லிய
ஆணின் முகத்தையும், அவனது பெயரையும்.
பதினெந்து வருஷத்துக்கு முன்னே அது தோன்றிய வண்ணமே
என் குழந்தையிலோ, அல்லது தூசிக்குள்ளோ
திரும்பி வந்திருக்கிற இந்த முகங்களை மட்டுமே
என்னால் பார்த்திட முடிகிறது.
எனது இதயம் உறங்குகிறது,
இரவின் அச்சமுட்டும் இருட்டுக்கூடே நகரும்
பெண்களது தொடர் வண்டிகள் போலவேயான
தொடர் வண்டிகளின் படியும்
மங்கல் வெளிச்சத்தை அவதானித்தபடி!!!

Kamala Das

கமலா தாஸ் 1934 மார்ச் 31 இல் இந்தியாவில்
கேரளா பிரதேசத்தில் பிறந்தவர். 1999 இல் முஸ்லிமாக
மதம் மாறி சரைப்யாவானார். மாமாவான் நஸபத் நாராயண மேனனின்
எழுத்தினது பாதிப்பும், தாயார் நஸபத் பாலாமணி தாஸ்
அவர்களின் எழுத்தினது பாதிப்பும், இவரைப்

பேசத்தக்க படைப்புகள் பலதை உருவாக்கும்
எழுத்தாளராக உருவாக்கிறார். மாதவக்குட்டி என்ற
புனைபெயரிலும் எழுதியிருக்கிறார். ஆங்கிலம், மலையாளம்
போன்ற மொழிகளில் இந்தியப் பெண்களின்
மௌனத்தை தனது கவிதையில் மொழிபெயர்த்தவர்
கமலாதாஸ். 1984 இல் இலக்கியத்துக்கான
நோபல் பரிசுக்கான பரிந்துரைப் பட்டியலில்
இவர் பெயரும் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு தாசியின் மகள் தனக்குள் பீசிக் கொள்வது

கன்னட மூலம்:Sukanya Maruthi
ஆங்கிலத்தில்: G.S.Amur

என் தொலைந்துபோன
காலைப்பொழுதுகளை எங்கே தேடுவேன்
மாலைப்பொழுதின் இருட்டு
பகல் பொழுதுக்குள் தானாகவே பரவுகையில்..?

ஒரு தந்தை இல்லாமலேயே
எனக்கு ஜனனம் தந்த
என் தாயின் மார்புக் காம்புகளிலா?

என் தாயின் பெயரோடு
தந்தையின் இடத்தையும் சேர்த்தே நிரப்பிப்போன
தந்தையின் சப்பாத்துகளிலா?

என் தொலைந்துபோன
காலைப்பொழுதுகளை எங்கே தேடுவேன்?

என்னோடு கூடி விளையாட வரும்
தத்தமது மகள்மாரை இழுத்தெடுத்து
அப்பால் கொண்டு செல்லும்
தாய்மாரின் வெறுப்பினிலா?

காமம் கொப்புளித்து
வாயில் ஏச்சிலூற் எனைப்பார்க்கும்
அச்சிறுமியின் தந்தைமார் தம் உதடுகளிலா?
என் தொலைந்துபோன
காலைப்பொழுதுகளை எங்கே தேடுவேன்?

நகர்ந்து அடியெடுக்கவிடாமல்
என்னை தடுத்து நிறுத்திய
தெரு நாய்களின் பயழுட்டும் பார்வைகளிலா?

தமது பாவங்களை எனக்குள் கடத்தி
ஏதேதோ பேசிய மனித நாவுகளிலா?
என் தொலைந்துபோன
காலைப்பொழுதுகளை எங்கே தேடுவேன்?

இருள் மண்டிய மங்கலான காலைப்பொழுதொன்றில்
நான் பிறந்திருக்க வேண்டும்.
என் கண்கண் வெளிச்சத்தைக் காண்பதற்கில்லாதபடி,
பரவும் தன் சூட்டைத் தானே தாங்கவொள்ளாமல்
துரியனது தினற,
நான் அறிந்தேன் இது பகல் பொழுதென.
துரியக் கதிர்களின் தகிக்கும் சூடு
என் தலையைச் சுடுகையில்
நான் பயணித்தாக வேண்டிய பாதை
மிகத் தொலைவென்பதையும் அறிந்தேன்.

பூமியின் மீது நான் வாழ்ந்த வாழ்க்கையும்
கேலியும் கிண்டல் பேச்சும் எனக்குப் போதும்.
கர்ச்சிக்கும் ஆழ்கடல் தன் பெருவயிறு திறந்து
எனை விழுங்கிக் கொள்ள மாட்டாதா?

இங்குமங்கும் இருப்பிடமும்,
சிறு நம்பிக்கையும் காணுகிறேன் நான்
ஆயினும், இந்த இருட்டோ அடர்ந்தது எனவும்
என் கண்களைத் திறந்திருத்தல் பிரயோசனமற்றது
எனவும் நானறிவேன்.

இந்த இருட்டினது வாழ்வு என்றேனும்
முடிவுக்கு வந்துவிட்டால் அது என் விடுதலையாயிருக்கும்.

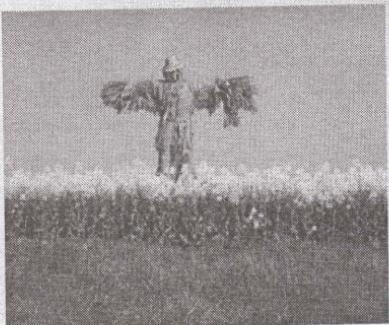
தன்மையில் வெருள்

James Kirkup

என் எளிய பரிதாபகர பழைய எலும்புகள்.
இரண்டு மட்டுமே உள்ளதெனக்கு
தும்புத்தடிப் பிடியாலும், உடைந்த பலகை கொண்டும்.
என் கிழிந்த கையுறைகள் மிக இழிநிலையில்
என் கம்பினாலான காலின் பகுதி புதைகுழிக்குள்.

ஏழைத்தொழிலாளியின் பழைய உடைகள்
கோட்டும் சட்டையும் காற்சட்டையும்
எதுவித ஒழுங்கும் படுத்தப்படாமல்.
மழையிலும், வெயிலிலும், வெளிச்சத்திலும்
நான் மலைமீது சிலுவை சமக்கிரேன்.

நான் தோற்றமளிக்கும் விதத்தில்
எவர்க்கும் உதவிட முடியாது.
என் வேடிக்கை மிகுந்த தொப்பி
வைக்கோல்கள் நிறைந்து கிடக்கிறது.
ஓ! கானகத்துப் பட்சிகளே,
வந்திங்கே கூடு அமையுங்கள் என்மீது.
ஏன் எனக்கண்டு
அப்பால் வெருண்டோடுகிறீர்கள்...?

James Kirkup

James Kirkup 1923 இல் பிறந்தவர். சாதாரணமாக கண்ணில் பட்ட சின்னச்சின்ன விடயங்களும், அவதானிப்புகளுமே அவரது கவிதைகளாயின. அதிகமாக நாவல்களும், நாடகங்களும் எழுதியிருக்கிறார். “ஓரு பொருத்தமான காருண்யம்” கவிதை மிகப் புகழ் பெற்றது. மனித இதயம் ஒன்று சத்திர சிகிச்சைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இன்னொருவருக்குப் பொருத்தப்படுவது பற்றி அக்கவிதை அழகுற பேசும்.

“அந்த ஒரே குழந்தை” 1957 இல் வெளியான
அவரது சுயசரிதையாகும்.

இந்தக் கவிதை வெருளியின் தனிமையையும், பரிதாபத்தையும்
சொல்கிறது. பறவைகளை விரட்டித் துரத்தியடிக்க
உருவாக்கப்பட்ட இது, அதே பட்சிகளைக் கூடு கட்ட
வருமாறு அழைப்பு விடுப்பது வினோதமானது.

அதன் பரிதாப முறைப்பாடு வாசகணைக் கலங்கடித்து விடுகிறது,
வாசகர் மனம், வெருளியின் நட்பு நாடி ஒடுகிறது.

மனிதனின் பாவங்களைப் போக்கிட இயேசுநாதர் கல்வாரியில் சிலுவை
சுமந்த பரிதாபம் போல இந்த வெருளியும் சிலுவை சுமப்பதாகக்
காட்டியிருக்கிறார் கவிஞர்.

அ�ற்குப்பிறகு

Bishnu Mohapatra

நான் இனிமேல் இல்லையென்றான நாளை
என்ன மீதமிருக்கும்?

மொட்டுகள், மீன்கள், தத்துப்புச்சிகள்,
வெட்டுக்கிளிகள், சில்வண்டுகள்,
செருப்புகள், துவிச்சக்கர வண்டிகள்,
வெற்று சிகரட் பைக்கற்றுகள்,
இறாக்கை மீது காய்ந்து கிடக்கும் பேனை மை
ஒரு மின்குமிழோடு காதலான பல்லி,
மேலே சூழலும் விசிறியால் விசிறப்பட்டதில்
பக்கங்கள் கிழிந்தபோன புத்தகம்,
காலத்தின் சதுரங்க விளையாட்டில்
தோல்வியினதும், நாதியற்ற நிலைமையினதும்
பல கணங்களைக் கண்ட சாட்சியாய்
இருக்கும் பழைய கதிரை.

நான் இனிமேல் இல்லையென்றான நாளை
என்ன மீதமிருக்கும்?

ஒரு அடர்காடு புதரோடு என்னை அச்சமூட்டுகிறது.
ஏறக்குறைய ஒரு பல்லுமேயில்லா வாயிலிருந்து
புறப்பட்டு வரும் ஒரு இனிமையான மயக்கும் பாடல்,
மரணமோ, இருப்போ இன்றி
ஒரு ஆற்றில் முடிவற்ற சிறகடிப்புகளோடு
ஓய்வற்று நீந்திய வண்ணம்
அசைந்தாடியுபடி மிதக்கும் அன்னப்பறவை.
நான் இனிமேல் இல்லையென்றான நாளை
என்ன மீதமிருக்கும்?

உசாத்துணை நால்கள்

1. Love Poems -Presented by The German Cultural Institute and The English Association of SriLanka
2. A Junior Anthology of Poetry-Edited by Hilda Corson Simpson and E.H.Wilson
Published by Macmillan Edu.Ltd-London-1952
3. English Pupil's Book Gr.6-Edu.Publications Dept-2006
4. English Pupil's Book Gr.9-Edu.Publications Dept-2009
5. Focus Third Edition Themes in Literature-G.Robert Carlsson,Anthony Tovatt, Patricia-Webster Division,McGraw-Hill Book Company-New York-Atlanta 1979,1975,1969
6. English Pupil's Book Gr.10-Edu.Publications Dept-2006
7. New Oxford Modern English.-David Horsb Urge Nicholas Horburgh
Oxford University Press- 1992
8. English Pupil's Book Gr.8-Edu.Publications Dept-2008
9. The G.C.E.O'L English Literature Anthology -Dept.of English- NIE-Maharagama- Edu.Publications Dept.1993,1994
10. Sing Everybody Sing-A Collection of Songs selected by Lylie Godridge
11. Beyond Borders-The SAARC Journal Volume 6 No.1-2, 2010 New Delhi
12. Only The Soul Knows How To Sing-Selection From Kamala Das-Deecee Contemporary Series 1996
13. The G.C.E A\L English Literature 1997 Syllabus An International Society of Education Publication 1996

நாலாசிரியரின் பிற நால்கள்

பட்டுப்பூச்சியின் பின்னுகை போலும்

(2009இல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான சாகித்திய மண்டலப்பரிசு, மற்றும் மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் தமிழியல் விருது பெற்ற கவிதை நூல்)

அந்தப் புதுச்சந்திரிகையின் இரவு

(2010ஆம் ஆண்டில் இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் சான்றிதழ் பெற்ற மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள் அடங்கிய நூல்)

ஸமுத்தில் தழியில் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு
முயற்சிகள் நீண்ட காலமாக
இடம்பெற்றுவரும் ஒரு பணியாகும்.

அதனால் ஈமுத்து கவிதை

கணிசமான வளர்ச்சி கண்டிருப்பது மட்டுமல்ல, சமூக, அரசியல்
இயக்கங்களின் வளர்ச்சியிலும், செயற்பாட்டுப் பணிகளிலும் பெரும்
தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இன்று மொழிபெயர்ப்புகளாக
ஆங்கில மொழியிலிருந்து வந்த கவிதைகள் ஏராளமாக நமக்குக்
காணக்கிடைக்கின்றன.

பொதுவாக ஒரு கவிதையை அது எழுதப்பட்டிருக்கும் மூலமொழியில்
படிப்பதே சிறந்தது எனவும், அப்படிப் படிக்கிறபோதே அக்கவிதை
கொண்டிருக்கும் அனுபவத்தை வளிப்படுத்தியிருக்கும் உணர்வை
வாசகர் முழுமையாக அடையக் கூடியதாக இருக்கும் என அபிப்பிராயம்
நிலவினாலும், பல கவிதைகள் ஆக்கபூர்வமாக

மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. அதற்கு மொழிபெயர்ப்பவர்
இக்கவிதைகளில் கொண்டிருக்கும் பரிச்சயமும், எழுதியவர் பற்றிய
தெளிந்த பிரஞ்சசையுடன் இருப்பதுவுமே காரணங்களாகும்.

அந்தவகையில் அ.ந.கந்தசாமி, சில்லையூர் செல்வராசன்,
இ.முருகையன், ஏ.ஜே.கனகரட்டனா, ஏ.ஏ.தத்தீப், ஈழவாணன்,
எம்.ஏ.நுல்மான், சி.சிவசேகரம், கே.எஸ்.சிவகுமாரன், காவலூர் இராசதுரை,
சோ.பத்மநாதன், பண்ணாமத்துக் கவிராயர் என பலரைக் குறிப்பிடலாம்.

ஆங்கில மொழி வழியாக உலகத்தே காணக்கிடக்கும்
பல கவிதைகளை தமிழகுக் கொண்டும் மேற்குறித்தோர்
வரிசையில் கெளிறாவ ஸீலைஹாவும் இடம்பெறுகிறார்.
பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியையான விவர், அதிபராக
இப்போது பணிபுரிகிறார். ஈழத்தில் அறியப்பட்டிருக்கும்
பெண் படைப்பாளி ஸஹானாவின் சகோதரியும் கூட. சுயமாகவும்
கவிதைகள் எழுதும் ஆற்றல் கொண்ட இவரது பல கவிதைகள்
கவனத்திற்குரியன. ஆங்கிலத்தைத் தேழத்தேழப் படிப்பதில்
தணியாத தாகம் கொண்டவர். இதன் விளைவே இன்று உங்கள்
கைகளில் தவழும் இந்த மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை நூலாகும்.